

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBC.1)

SỐ 177

16 TRANG 20 TÌ
TUẦN LÊ TỪ 18-8
ĐẾN 25-8-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bép : MINH VỒ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

Serzed

TRÁCH NHIỆM VỀ MỘT CÁI CHẾT

Tám năm sau ngày ngọn lửa từ bi, bùng lên từ thân xác Thích Quảng Đức để cứa dưng tam bảo, chiều 16-8-71, ngọn lửa dân chủ đã thiêu đốt hình hài phé binh Trần viết Nghĩa để cảnh tỉnh những người âm mưu bóp chết tinh thần dân chủ đang nhen nhúm lên tại đất nước khốn khổ này.

Phé binh Trần viết Nghĩa đã từng là một chiến sĩ xông pha ngoài trận tuyến để bảo vệ từng tấc đất cho quê hương. Chính trong sứ mạng

cao cả này, Chiến sĩ Nghĩa đã trở thành phé binh, rời quân ngũ.

Nhưng quê hương không phải chỉ có mảnh đất khô cằn, mà trên đó còn những sinh vật mang tên con người. Những người sống ngoài cơm áo, còn cần có tự do, dân chủ, là những thứ quan trọng như hơi thở.

Sự hy sinh của các chiến sĩ ngoài mặt trận sẽ vô ích nếu hậu phương thiếu tự do dân chủ. Những kẻ lợi dụng tự do dân chủ để đề cao đối

phương, làm lợi cho Cộng sản là bọn « đâm sau lưng chiến sĩ », thì những người bóp nghẹt dân chủ là kẻ tạt vào mặt chiến sĩ.

Phé binh Nghĩa đã chết để cảnh tỉnh những ai muốn dùng khoản 7 điều 10 luật bầu cử Tổng Thống để hạn chế dân chủ. Đó là cái chết hào hùng. Nhưng ai có trách nhiệm về cái chết này ?

Những ai đã nhắm mắt, bịt tai trước sự công kích sáng suốt của dư luận đối với khoản 7 điều 10 ?

Những ai đã xử cho khoản 7 điều 10 hợp hiến.

Những ai đã tung tiền và nhận tiền để cố giữ khoản 7 điều 10.

Không hiểu ngọn lửa bốc lên từ thân xác phé binh Nghĩa đã đủ làm sáng mắt những người trên chưa ?

SỐ NÀY 16 TRANG 20 TÌ IN 60.000 SỐ

Cuộc tranh đấu của svhs
Cuộc tuyệt thực của svhs đòi chính quyền trả tự do cho sinh viên Nguyễn Xuân Lập cùng những svhs khác bị bắt giữ đang ở vào giai đoạn quyết liệt hiện đã có nhiều người kiệt lực, ngất xỉu được đưa vào nhà thương cứu chữa và các thầy thuốc tại đây cho biết những người này có thể chết trong vài ngày nữa.

Trong khi đó, chính quyền vẫn giữ thái độ bình thản, im lặng, tựa hồ như muốn nói rằng: «Chúng mày cứ tuyệt thực cho chết đi, chúng ông không sợ»

Như vậy là chiếc dây nối giữa svhs và chính quyền đã căng hết cỡ, chỉ chờ ngày đứt. Đó là ngày mà có thể một, hai người trong số những người tranh đấu phải hy sinh. Điều này có thể xảy ra được lắm. Nhịn đói mãi tất phải chết. Svhs là những người đang lớn, cần ăn nhiều, ăn khỏe, họ không thể nhịn lâu như những người già được, không thể nhịn ăn hàng tháng trời như thánh Gandhi được. Nên một khi phải nhịn lâu, họ sẽ chết. Biết như vậy, nhưng họ vẫn không thể ngừng tranh đấu, không thể bỏ cuộc vì đó là danh dự của tuổi trẻ. Hơn nữa, cuộc tranh đấu hiện tại của họ lại được lòng trong khung cảnh chùa Án Quang nên còn kéo thêm cả danh dự và uy tín của các thầy nữa.

Thế thì cuộc tranh đấu phải một mắt một còn. Theo sự loan báo của đoàn svhs Phật tử, nhiều đoàn thể, tôn giáo trong và ngoài nước trong mấy ngày qua, cũng đã đánh điện lên tiếng ủng hộ cuộc tranh đấu của các SVHS trong mục đích phản đối chính quyền chà đạp lên tự do dân chủ. Sinh viên Mỹ cũng cho biết sẽ làm bất cứ điều gì có thể làm được để ủng hộ svhs VN ngay cả việc tràn ngập hội tị tóa đại sứ VN tại Mỹ.»

Mặt khác đoàn svhs Phật tử còn loan báo, họ sẽ không thể nào tiếp tục cuộc tranh đấu bằng hình thức bất bạo động đối với sự ngoan cố của chính quyền được nữa mà sẽ bằng những hành động tích cực hơn, có nghĩa là phải bạo động.

Đã có bạo động tức là phải có đồ vỡ, rồi loạn. Trong trường hợp này, chính nhà nước là những người có trách nhiệm đầu tiên. Hình như từ trước tới nay, nhà nước vẫn có thói quen giải quyết vấn đề bằng bạo lực chứ không thích nói chuyện với những cuộc tranh đấu ôn hòa như hình thức tuyệt thực.

Nhiều khi có những vấn đề rất giản dị, rất dễ giải quyết, chỉ cần một chút thiện chí thôi, một chút tinh thần phục thiện thôi là êm đẹp, nhưng người ta đã không muốn thế. Cho đến khi những vấn đề giản dị đó trở thành lớn lao thì mọi chuyện sẽ không còn cách gì hàn gắn được nữa và hậu quả là cả một sự bi thảm cho đất nước mà chính nhà nước là những kẻ có trách nhiệm.

Cho nên, đối với cuộc tranh đấu hiện tại của svhs, nhà nước hãy tỏ thiện chí, không nên dồn họ vào chân tường, không nên ép họ phải đi đến chỗ bạo động. Một chế độ lý tưởng không phải là chế độ có nhiều nhà giam, có nhiều người chống đối có những cuộc tuyệt thực của sinh viên học sinh, và người lãnh đạo lý tưởng cũng không phải là người chỉ biết «h» thôi mà không biết nghe những nguyện vọng chính đáng của quần chúng.

Nếu chỉ biết «h» thôi thì thà làm một hòn đá, một khúc cây, một ông phật, lại hay hơn.

đàn anh đòi lập với nhà nước đàn em đòi lập với nhà bếp

Đừng bỏ quên Nông dân
Theo tin của một hãng thông tấn ngoại quốc, nhiều trăm nông dân VN vô trang bằng gậy gộc, giáo mác, đã biểu tình bên ngoài căn cứ Không quân Mỹ ở Phù cát (Bình Định) và chặn không cho quân xa Mỹ ra vào.

Mục đích cuộc tranh đấu của những nông dân trên là đòi tiền bồi thường đất đai của họ bị xung công để xây cất phi trường vào giữa năm 1967. Cuộc tranh đấu có vẻ gay gắt. Hàng trăm nông dân VN với những vũ khí thô sơ sẽ phải đương đầu với 300 lính Mỹ đóng tại căn cứ Phù cát và nơi đây cũng là bộ Tư lệnh của Không đoàn 12 chiến thuật Mỹ gồm những phân lực cơ Phantom với những cuộc yểm trợ quan trọng cho cuộc chiến.

Tuy nhiên, tinh thần các nông dân rất cao, họ tụ tập ngay trước cổng Bộ Tư lệnh Mỹ với những biểu ngữ màu đỏ và trắng viết bằng Việt ngữ đòi hỏi những người chiếm đất phải bồi thường cho họ. Các viên chức Mỹ tại đây đã né trách nhiệm và cho biết «mọi vụ đòi tiền bồi thường nên hỏi chính phủ Nam VN». Do đó, đại diện của nông dân đã từ chối cuộc tiếp xúc với giới chức Mỹ và đòi gặp tỉnh trưởng Bình Định để nói lên nguyện vọng của họ.

Nhưng khó lòng mà tỉnh trưởng BD có thể giải quyết nổi vấn đề và có thể cuộc tranh đấu của nông dân còn phải kéo dài trong cam go nhưng quyết liệt. Cũng nhờ cuộc tranh đấu này xảy ra mà mọi người mới biết, từ năm 67 tới nay, các nông dân bị chiếm đất vẫn không được bồi thường thiệt hại. Đến nay, khi đòi hỏi thì những kẻ có trách nhiệm lại đổ qua đổ lại cho nhau.

Đã là nông dân tất phải sống với ruộng đất, phải yêu ruộng đất vì chính ruộng đã đã cung cấp thực phẩm, cung cấp nguồn sống cho họ. Thế mà vì nhu cầu chiến tranh, người ta đã chiếm, đã xung công ruộng đất của họ để xây phi trường để lập căn cứ quân sự. Như vậy đã làm một thiệt thời lớn lao đối với nông dân vì một khi mất ruộng đất tức là mất nguồn sống. Lẽ ra, từ lâu, đã phải bồi thường xứng đáng cho nông dân nhưng người ta đã có tình quên điều đó, đã cướp ruộng đất đai của dân dân nghèo khổ.

Nay, các bộ Mèo, những kẻ đang chiếm đất, lại đổ trách nhiệm cho các bộ Annam và trong tình trạng này, không hiểu tới tết Congo nào, nông dân mới được bồi thường?

Thật ra, trách nhiệm trong vụ này là nhà nước Annamta. Với tư cách pháp nhân đại diện cho chủ quyền quốc gia, nhà nước có chấp thuận, có tiếp tay tại bọn Mèo mới chiếm đất của nông dân được. Vậy, nhà nước phải lo chuyện bồi thường không có tiền thì bắt bọn Mèo trả, không thể để nông dân bị thiệt thòi được. Nông dân vẫn là những người đã bị thiệt thòi quá nhiều, bởi chiến tranh, bởi bắt công, tham nhũng. Ăn sang của văn miên, tiền bộ, của xa hoa vật chất, nông dân chưa từng được hưởng, họ chỉ có một mảnh đất để dõ mồ hôi, dõ sống, không ai có quyền cướp không của họ du dưới bất cứ lý do nào.

Một khi nhà nước không bảo vệ được quyền lợi cho nông dân thì đừng mong gì được họ ủng hộ. Chiếm tới 7,80 phần trăm dân số, nông dân không phải là một lực lượng nhỏ bé, một khi họ đã phải tranh đấu thì đó là một sức mạnh đáng kể. Mong rằng những người có trách nhiệm đứng về mặt nông dân về tay CS.

*** LÃO DƯƠNG**

Nằm mê ra tin tối mật

Số trước, Con Ong loan tin, có 1 cuộc họp mật giữa Tướng B.V và Tướng Mèo (may quá, số này nhà chủ nhiệm làm cái tit hung hăng, nên bị... hốt ráo trời). Và, 48 giờ sau, nhà báo ngoại quốc loan tin «Có 1 cuộc gặp gỡ tại I địa điểm bí mật giữa cấp Tướng của hai phe (ý nói phe Mèo và B.V)»
Rồi ngày 4-8-71, Con Ong lại loan tin «Mỹ trút bom đổ trận kể từ I-8-71». Qua ngày 6-8-71, các báo đăng tải «Mỹ ngừng hành quân tác chiến kể từ I-8-71.»

Nhiều bạn bè hỏi thăm giọng số lá, cho là tụi C.O. chắc hẳn có thắng hủi nào mà tay sai cho Sja. nên mới hay phot tin mật của Mèo. Điều này quả là oan cùng mình. Vì cả nhóm C.O. vốn tới kỳ Mèo, gặp đầu đánh đấy. Nhất là, tụi này sắp mở chiến dịch Vạch Mặt Bọn Mèo Cướp Vợ của Đồng Bào Ta ... Như vậy, khó thể có tên nào trong C.O. nép mình dưới trường Sja - còn lâu - đánh bỏ bố tụi Sja đi chứ sợ điu gì nó ?

Vậy thì, xuất xứ nơi mô, mà có tin mật loan dài dài, Xin thú thật rằng, ở nhóm ăn công Con Ong có 1 chú bé rất hiền lành. Chú có đôi tai bự như tai bụt, Có người bảo chú là con câu tự, có bán khoán đang hoang. Gần đây, chú đột nhiên thay đổi hẳn nét mặt, lúc nào cũng trầm trầm, lừ lừ... và đặt mình xuống là ngủ như chết. Ngủ đậy là kể ngay giấc mơ.

Mà lạ lùng thay toàn là mơ chuyện hợp hành của Mèo. Lúc đầu, chú nói với ký giả C.O. mấy tin kỳ cục, tụi này... nhận thấy chỉ vài bữa sau là báo ngoại quốc đăng trúng ngay boong! Do đó, khi đó tin, tụi C.O. lại đến vấn đề chú. Chú trả lời rằng: Đề cháu ngủ I phát đã. Rồi ngủ đậy, chú lại nói vanh vách, toàn chuyện kinh thiên động địa.

Có lần bảo chú nằm mê thứ xem số để kỳ tới số số mấy ?

Chú ngủ 1 lều, khi dậy chú lắc đầu đáp: Thánh không chịu phủ hộ về mặt Kỳ Bèo tức cờ bịch, mà chỉ ứng vào giấc mộng, toàn là chuyện tình hình... Ông bà ứng cử viên nào, cần thì hãy tới hỏi thứ chú bé thần thánh kỳ dị này, xem tình hình bầu cử trúng trật ra sao? C.O. sẵn sàng giới thiệu, miễn phí... Nhưng chỉ tiếp kể hiện đương, chứ chú đánh chịu đối thoại với tụi bản! Hách thế đấy!

Cụ Thúc đi Thái Lan

Mỗi lần loan tin về con mầy quan lớn chuẩn bị xuất ngoại dù là sự thật vẫn cứ bị nhà nước dọa hốt, vì tội gây hoang mang dư luận. Sở thấy bà! Ấy thế mà, quý quan to vẫn phây phây ra đi! Như, cụ Vũ quốc Thúc, nhà quốc vụ khanh, vừa tự ý xin «Ô Rơ Luis», viện lễ nghi i ra như cái mà mẹ thằng ăn mây, với cái ghế chông chành mang danh quốc vụ khanh, mà chả màn được cái con khếch gì hết trơn, bết trời, vì thiếu thực quyền. Thế nên, họ Vũ rút lui. Và, sau ngày nhà quốc vụ khanh a-la-de thì quả là thiếu vắng cụ, nên tình hình đã bị đất lại càng suy sụp trầm trọng. Do đó, chán cao cái cảnh ngất ngư ở cái xứ lem nhem này, Vũ tiên sinh đã ký giao kèo, nhận làm Giám Đốc 1 nhà ngân hàng to lớn ở tại Vong Các, thủ đô Thái Lan. Và, cũng mang theo cả bầu đoàn thể từ, tàn cư trước quốc dân đồng hò...

Là con dân đất Việt, tài cao, bằng lớn, thế mà cụ lại đi phục vụ cho xứ Thái, Liệu sự ra đi của cụ có phải chăng là nhờ ngôi ghế cao chót vót, cụ đã đánh hơi thấy tình hình trong tương lai... sắp đến dit rồi đây ?

Thấy cụ đi, chúng em lo thấy bà cố nội. Hiều biết như cụ mà còn bỏ cả xứ sở thì... đất nước này làm sao mà khá cho nổi. Và... Tô Quốc có độ vài trăm nhà trí thức như cụ, thì oan tặc này... đi dit mấy hồi!

ANNAM

HÍ CUỘC

Phòng vấn rộng lớn về bầu cử

Trước mùa bầu cử bắt đầu, để tìm hiểu ý nguyện của người dân và những tiêu chuẩn đạo đức hình trị mà người dân muốn người đại diện của mình phải có, ký giả Hồng Dương đã mở một cuộc phỏng vấn rộng lớn dưới hình thức một bản vấn lục gồm 14 câu hỏi thực tế.

Hơn một tuần lễ sau khi các bản vấn lục được gửi đi, có độ 65% người nhận được bản vấn lục đã trả lời.

Hồng Dương cho kẻ phụ trách mục này xem một bản có những câu trả lời rất ngộ nghĩnh. Xin trích ra đây để bạn đọc Con Ong xem chơi.

H— Quý vị có hài lòng về các ông bà Dân Biểu cũ hay không?

Đ— Có. Vì nhờ các ông này mà thần dân sắp.. tàn rụi.

H— Lương lính, công chức hạng trung, và lương cảnh sát viên chỉ có từ 4000 tới 10.000 đồng rưỡi tháng. Trong khi lương DB lớn gấp 10 lần thế có bất công không?

Đ— Không vì đại diện dân phải hưởng lộc cao mới đúng luật của nền đệ nhị CH này.

H— Theo ý kiến quý vị QH tương lai phải làm ngay những việc gì trước tiên để đặt căn bản cho sự cải tạo xã hội, và giải quyết chiến tranh?

Đ— Phải tăng giá sinh hoạt thị trường, áp thuế đầu cơ, tích trữ, đánh thuế cao, toàn quyền kinh tế, hối đoái song hành... Đó là nền tảng xã hội phải có trước tiên. Về chiến tranh, muốn chấm dứt, cần phải động viên nhân lực vật lực tài lực để củng cố nền hòa bình cho thực tế "4-0".

H— Muốn cải tạo xã hội, muốn dân nghèo bớt khổ thì phải đòi chính quyền áp dụng chính sách bình đẳng kinh tế, nghĩa là giúp mọi người có cơ hội đồng đều để kiếm ăn, Quý vị có đồng ý như vậy không?

H— Nếu cải tạo xã hội bình đẳng kinh tế thì ai cai trị ai?

Ông cò quận 9 mò ... THĐ

Cuộc chạy đua vào nhà Hát Tây đã đến hồi cực kỳ gay gắt. Những tay đua tư bản trợ phú chưa chỉ đã để lời mật đã thú. Bọn này tung tiền làm nhiều trò bí để hạ đối thủ ngỗ hầu độc chiếm địa bàn hoạt động. Và những trò gian lận bí đi đã xảy ra nhiều nơi chen ép ÚCV đổi lập một cách trắng trợn chẳng hạn như tại quận 9 ông Cò bị Đức Trần Hưng Đạo sai khiến ghé quá Ông Cò cho đàn em chim đi "đồng đồng" khắp quận úp úp mò mò "hỏi thăm sức khỏe" những cò động viên của các ứng cử viên yêu Trần Hưng Đạo.

Điện hình gần nhất là vụ phái viên của Con Ong, ký giả Hồng Dương Nguyễn Hữu Hùng đã bị ông cò vô có bắt giữ 6 tiếng đồng hồ, sau đó, để trốn tránh trách nhiệm, ông Cò bèn "pát xê" ký giả Hồng Dương sang cho cơ quan quân đội, với lý do Tổng Dương vi phạm quân phong quân kỷ.

Quả thật là một chuyện quái dị: Trong 6 năm lính, Hồng Dương chỉ bị 1 biện pháp kỷ luật này, trái lại còn có cả quân phong bội tinh. Thế mà nay được nghỉ giả hạn không lương để ứng cử (tức là tạm thời trở hưởng quyền dân sự) Hồng Dương lại bị ông Cò quận 9 gán cho một tội mà hẳn không hề phạm.

Bọn Con Ong thắc mắc không biết ông Cò quận 9 chịu lệnh của ai mà dám làm những chuyện trái phép, chà đạp nguyên tắc tự do dân chủ như vậy? Nhiều phần chắc là ông Cò quận 9 chịu lệnh của Đức Trần Hưng Đạo. Nhưng Trần Hưng Đạo của ai? HNC? BKT?

CON ONG

Nghiệp Đoàn ký giả VN đã chính thức lên tiếng phản đối hành vi phi pháp của ông Cò quận 9. Bọn Con Ong thì không phản đối, chỉ xin ông Trương Dùi Cui vui lòng hỏi ông Cò quận 9 xem ai ra lệnh cho ông ta không bỏ các ứng cử viên độc lập, yếu địa.

Nhân thế đây, Con Ong xin lưu ý các thân hữu và độc giả C.O ở khắp nước rằng: quý vị đang ủng hộ "bạn tao" thì cứ tiếp tục ủng hộ hăng hơn đi. Đừng sợ hãi những dọa dẫm của chính quyền địa phương. Sau quý vị, có C.O, bọn C.O sẽ đánh xa láng tạt cả những đứa nào dám động tới... lòng chân quý bạn.

Đơn vị Biên Hòa

Ngoài các đơn vị Saigon và Gia Định, đơn vị Biên Hòa là đơn vị có đông ứng cử viên nhất và cũng như 2 đơn vị trên là nơi ruồi nhặng bầu nhiều nhất. Trước hết, phải nói đến 4 con ruồi đã chính thức có tên trong bản phong thần của Chính quyền oanh liệt vì những thanh tích... do bản của chúng.

MẶC GIAO tức PHẠM HỮU GIÁO: Trong số những tên dân biểu ăn bản, thì Mặc Giao tức Phạm Hữu Giáo là một tên buôn dân bán nước được báo chí vạch mặt chỉ tên nhiều nhất, rõ ràng nhất: từ tờ Điều Hưu của Quân đội, đến các tờ báo dân sự như Công luận, Ngôn luận, Thách Đố v.v... đều đã lần lượt trình bày trước dư luận những tài liệu chính xác vạch trần những hành vi bán dân, bán nước, điếm nhục Quốc hội của tên Mặc Giao. Sở dĩ báo chí đã phải vạch mặt chỉ tên y nhiều đến như vậy, chỉ vì Mặc Giao là một mối nguy hiểm lớn cho xã hội phương hại đến công cuộc chống cộng của toàn dân: y là một tên trùm buôn lậu (theo phúc trình của CIA, tài y đứng đầu số 76 người buôn lậu, trước cả dân biểu Võ Văn Mậu, và Phạm chí Thiện chỉ là em út hạng chót của y), đã bị bắt mấy lần tại Tân Sơn Nhất, nhưng chẳng biết vì quyền lực nào, mà hồ sơ của y được xếp. Mặc Giao còn là tên trùm gia nô, ngầm ngầm điều khiển cả đám gia nô ở HV. Y còn là tên cai thầu và đã cùng với tên Trần Văn Ngân chia chác làm giàu hàng chục triệu qua những vụ mua bán thối, (đặt biệt là điều 10 đoạn 7 luật bầu TT mới đây), qua vụ tổ chức Liên hiệp nghị sĩ Á-châu tại Saigon mới đây, qua kiến nghị xin hy sinh thêm nhiệm kỳ nữa v.v. Nói tóm lại, như 1 nhật báo đã nói, tội trạng của tên gia nô bất lương này, nhiều đến nỗi đề nguyên cả một số báo nói cũng không hết được, chỉ trong 4 năm ở HNV, từ ríky giá đối, với chiếc xe Lam trả góp, y đã tạo lập nên được một gia tài sản nghiệp hàng tỷ bạc, với những biệt thự ở Saigon và ở ngoại quốc. Nhưng thôi, độc giả ở Biên Hòa của báo C.O chỉ hỏi ông trùm Mặc Giao có một

điều: số tiền 7 triệu bạc mà Hội Cứu tế xã hội quốc tế đã đặc biệt dành cho đồng bào di cư tỉnh Biên Hòa, mà Mặc Giao đã lấy tư cách dân biểu, đại diện cho khối di cư nhận lãnh từ bao năm nay, tại sao không cánh mà bay, và không hề đến tay đồng bào? Hay là ông trùm đã dùng để "chi phí vận động", như mua ông xã trưởng Bùi Tiếng 500.000 ngàn, xã trưởng Tam hiệp 400.000 ngàn, và một số lãnh đạo tinh thần?

Thật là vô liêm sỉ khi với những thành tích do dày như vậy, mà Mặc Giao còn dám đề trên tờ bích chương dán đầy đường rằng "y sẽ tận diệt các tệ đoan xã hội". Muốn tận diệt các tệ đoan xã hội, phải tận diệt con người trọng trưng cho các tệ đoan đó: Mặc Giao. Chính quyền dùng tên gia nô hạng Mặc Giao, Chính quyền mất uy tín. Những vị lãnh đạo tinh thần dung dưỡng Mặc Giao, trùm buôn lậu, trùm gia nô, đã gián tiếp mở đường cho Cộng sản. Thật là điều đau khổ cho đất nước điêu linh này, khi thấy một số các vị ấy còn tin vào những lời hứa hẹn khoác lác của tên điếm vô liêm sỉ này, hơn là những sự thật mà nhiều báo khác nhau, đã lần lượt cảnh giác đồng bào!

TRẦN MINH NHỰT: Một trong những tên gia nô chuyên đi cửa hậu. (Trần Minh Nhứt và Nguyễn Văn Quý là 2 tên nằm vùng trong khối xã hội, Chính vì tư cách đối lập với, mà tên ứng cử viên dân biểu bụng phê này (vì chơi bời và nhậu nhẹt quá độ) mới được ơn mưa móc cho ghi tên vào bảng phong thần 4 chuẩn gia nô. Thành tích của y trong mấy năm làm chủ tịch U.B.T.P. Hà viện (nhờ thăm của khối thân Hành pháp đồn chợ), là lấy công xa của Hà viện chở đảo đi chơi, xe hư đến nỗi khi trả cho người kể vị, Hà viện phải xuất gần 60 ngàn công quỹ để sửa chữa. DB Khiếu thiện Kế vẫn nhắc mãi về thành tích này. Một thành tích khác nữa của y mà ký giả nghĩ trường còn nhớ rõ y chuyên môn trốn hợp những lúc Hà Viện thảo luận và biểu quyết những đạo luật quan trọng do Hành pháp gửi sang (chẳng hạn như về Điều 10 đoạn 7 luật bầu Tổng Thống) Hành động úp mở này vừa khỏi làm mất lòng chính quyền vừa đánh lừa được phe đối lập nhất là trong khối xã hội Dân chúng còn nhớ rằng mặc dầu có phong bì biểu ở địa phương, nhưng thường khó tìm được y hoặc nếu tìm được thường cũng để nghe những lời quát tháo hống hách của y. Tính tình kiêu ngạo hách dịch, Một thí dụ: tuần trước đây, trong thời kỳ y lên lút vận động thì một hôm, vì quá nhậu nhẹt ở quận Nhơn Trạch nên đến 8 giờ y mới rời quận ly về châu thành.

Vì quá giờ giới nghiêm địa phương (7 giờ tối), nên các cầu liên quận đều được gài giắc kẽm gai và đặt mìn định hướng. Thế là ông Nhứt liền xuống xe, chửi bới dân vệ gác cầu om sòm, và lấy thế rằng y là người của cơ quan này nọ để hăm dọa và bắt dân vệ phải ra tháo gỡ mìn, mở cầu cho y đi. Anhem dân vệ nào ở Biên Hòa chưa rõ về y nhiều xin hỏi dân vệ Nhơn Trạch sẽ biết sự ý thế của tên gia nô ngầm này. Học lực quá kém coi đến nỗi, theo lời d.b. N. Lý Tường, tất cả mọi quyết định y đều phải nhờ vào đám chuyên viên của ủy ban. Gần ngày bầu cử, y đem phát vung vài những tập học trò có in hình, dấu hiệu, cùng những thành tích tưởng tượng của y (vi phạm luật bầu cử rồi!) cho những học trò mà y đã bỏ quên suốt nhiệm kỳ. Có điều chắc chắn là đồng bào quận Cộng thành, nơi sinh quán của y, cũng không bỏ thăm cho y: nhà máy xay của y đã tăng giá cắt cổ, ngược với những điều hứa hẹn trước ngày bầu cử!

(Xem tiếp trang 15)

CẢM CÚM — SỐ MŨI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẮP THỊT

CẢM — CÚM

đã có

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu
Con Voi

NHỮNG NHÁT BÚA PHẠNG LÊN ĐẦU NỀN DÂN CHỦ ĐỂ NON

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Quan 4 Tr.v Liễu cựu vô địch bóng bàn xâm mình quạt oái Rờ Ve : có gian lận bầu cử

- Xếp lớn ra chỉ thị trắng trợn
- Ông già xe đồ được nhà nước tấn phong

Trong số các nhân vật, tổ các sự gian lận bầu cử, đã có nhiều kẻ, khoác danh phong trào này ủy ban rất tr là oai hùng và kêu gọi cướp—song giá trị của mọi sự «tổ khổ» chưa đáng kể bằng một nhà vô địch bóng bàn tất nhiên có tinh thần thể thao. Đó là anh quan tư Trần Văn Liễu mà giới hâm mộ bóng nhựa từng biết danh.

Và đây, nhà vô địch họ Trần đã gọi thư khắp nơi tố cáo sự gian lận điển hình nhất. Con Ông xin trích đăng vài nét chính cho vui :

Đây ! Người xâm mình dám tố... thượng cấp : Quan Tư Trần Văn Liễu thuộc Trung đoàn 7.SĐ5. KBC 4372 đã tố như sau :

Ngày thứ ba 10-8-71, Trung tá chỉ huy T.Đ 7 sau khi đi họp tại Bộ tư lệnh SĐ5 đã trở về, rồi cho tập họp các đại đội trưởng tiểu đoàn trưởng và toàn thể sĩ quan các cấp, rồi ông xếp... phi lộ lòng thông về đề tài buổi họp là «Bầu về bầu cử». Nói chung ông xếp chửi bới những kẻ chống nhà nước như loại Huỳnh Tấn Mẫm,

Rồi ông nhấn mạnh,

«Thượng cấp đã chỉ thị cho các sĩ quan, ngày đi bầu phải đích thân kiểm soát, hướng dẫn binh sĩ tới phòng phiếu». Rồi ông lại, ra lệnh thêm rằng : «QĐ không làm chính trị nhưng phải biết chọn người, đó là chỉ thị của cấp trên» và ông xếp nói tiếp, «Ví dụ ở tỉnh Phước Long (nơi TĐ7 đóng quân) - Chỉ có Ng. bá Lương là xứng đáng.

Con Ông : nhờ ông xếp một tí. Cả nước này đã biết anh già lươn lẹo chiếm giải «vô địch ngắt ngư» rồi ông xếp còn bồi thêm là : «Nguyễn bá Lương là người có công vì đã giúp đỡ chính phủ tận tình».

(Tướng gì ? Công lao với nhà nước để dân đen, bị lột đến cái khố rách r ?)

Sau cùng, ông gián tiếp cảnh cáo tinh thần các sĩ quan rằng «Ngày đó chính Đại tá tư lệnh SĐ sẽ đi theo sát các thùng phiếu để kiểm tra tỉ lệ bỏ phiếu có đúng chỉ thị bề trên hay không ? Vậy... các đơn vị trưởng phải biết lo liệu. Ông xếp gần giọng hù hè như thế đó !

Vấn chưa hết trắng trợn - ông xếp TĐ7 còn ra lệnh cho các sĩ quan đơn vị trưởng

phải liên lạc chặt chẽ với quan đầu tỉnh Bình Dương để biết số lệnh trung ương muốn gì ?

Ông xếp, rất thuộc võ nên ông đã căn dặn «đừng ai để bị khiêu nại, thưa gởi và tối kỵ bị ra hầu tòa».

Đại khái, lá thư tố cáo vạch rõ các nét chính như trên ! Đoạn chốt người xâm mình mang danh dự của sĩ quan anh thề độc rằng «Tất cả là sự thật». Anh xác nhận là vì sự sống còn của dân tộc vì danh dự của toàn thể chiến sĩ VN, anh phải đưa vụ này ra ánh sáng. Việc làm của anh có ý thức trách nhiệm cao độ

Anh chịu tội xử bản nếu cuộc điều tra sau này, tìm thấy sự man sai trong các lời tố cáo kể trên.

Lời bàn của Con Ông— Khi đăng tải thư này nhiều anh em cảnh giác Con Ông là coi chừng kéo nhà vô địch danh thân ấy sẽ được Phần Thưởng bằng... vài chục củ trong cấm bởi thiện chí ở đất nước này... được mô tả là trò chơi đại đột. Kể ngày thắng trong xã hội An Nam hôm nay, luôn luôn được dành sẵn nhiều hạm quả cay hơn ốt.

Tuy nhiên, Con Ông sẽ theo sát vụ này. Mong rằng, giới tối cao nên phục thiện lắng nghe !

Vi kể cả con đấm thập thành khi ... làm đi, cũng còn biết che dấu ! Chả lẽ toàn là quan quyền mà «đánh đê lương» thì quá bề bằng như vậy không biết ngược hay sao ?

Tổ rồi lại rút

Nguồn tin từ các giới thân cận của Ông Kỳ cho biết các tài liệu tố cáo Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đang được soạn thảo. Một giới chức có chân trong việc soạn thảo tài liệu này ngờ ý rằng: không biết tài liệu có được tung ra «thị trường chính trị» hay không, nếu Phó TT Kỳ có được sự can thiệp của người Mỹ. Như vậy, theo nhận định của phe quá khích thì Phó Tổng Thống Kỳ sẽ giảm sự nóng giận mà «bỏ qua» sẽ không công bố tài liệu mật hạ T T Thiệu.

Cũng như tướng Kỳ, tướng Minh dọa «bật mí tài liệu bầu cử gian lận... rồi lại rút lại. Thật chán mớ đời!

● Ba sư đoàn VEM sẵn sàng vượt tuyến để quét những trận lớn

● Sinh viên, dân chúng Huế xuống đường «chống Mèo cứu nước».

— Phát súng đánh thức sự chia rẽ của những nhà lãnh đạo

Xướng đường chống Mèo

đả đảo Tôn Tông SGND— Khoảng 5000 dân chúng sinh viên Huế ngày 17-8 đã ào ào xuống đường băng qua hàng rào cầu Trường Tiền tuần hàng qua các phố lớn tại thành phố Huế để đả đảo hành động man rợ của Mèo và sự tiếp tay của nhà nước địa phương.

Công tư chức thị xã Huế hoàn toàn ngưng trệ, các trường học bãi khóa để hưởng ứng cuộc tranh đấu. Hàng trăm khẩu hiệu chống Mèo xuất hiện, khắp các đường phố «còn Tôn Tông Thiệu thì còn chiến tranh» «Tôn Tông Thiệu nhào thì hết chiến tranh» v.v

Sở phủ lỵ thị xã Huế đã được lệnh bám sát các thành phần nóng cốt của cuộc tranh đấu để đàn chào.

Ba sư đoàn VEM sẵn sàng vượt tuyến

Đại tá Ngô Văn Chung, chỉ huy trưởng bộ Chỉ huy tiền phương cho TMN biết : lực lượng VC dọc theo phía Nam Phi quân sự hiện có 3 TrĐ chính quy BV được hỗ trợ bởi 2 TrĐ Pháo binh. Lực lượng địch tập trung ở phía Bắc vùng phi QS hiện có đến 3 sư đoàn và khả năng tăng cường rất dễ dàng tùy theo tình hình đòi hỏi.

Theo những tin tức tình báo khác cho biết thì VC đã sẵn sàng nổ súng, xua các sư đoàn 304, 308 và 320 vượt tuyến và có sự yểm trợ của các Trung đoàn Sông hồng, TĐ 27 và 3 Trung đoàn pháo

bình hùng hậu. Nếu đánh lớn thì trận tuyến dài hàng chục cây số. Hiện lực lượng ta đang gồng mình phòng thủ. Nhưng so sánh lực lượng quân số thì VC đông hơn ta gấp 4 lần. Đâu chưa ?

Phát súng đánh thức sự chia rẽ của những nhà lãnh đạo

SG 18-8 ND—Tông Hội PBVN vừa xác nhận linh quẻ Trần viết Nghĩa, người đã đồ sảng super lên người chamlửa đốt chọi lúc 15 giờ ngày 16-8 vừa qua là hội viên chính thức của THPB VN đã thờ hơi cuối cùng tại bệnh viện Đà thành

THPBVN đã xin lãnh xác linh quẻ Nghĩa để lo nơi an nghỉ, ngoài ra Tông Hội còn nhờ báo chí loan tin thay cho thiệp mời, mời Chánh Vương và Phó Vương các ông lớn nhà nước, các đoàn thể tới dự đám táng này. Mặt khác Tông Hội còn yêu cầu các phân khu phê bình toàn quốc treo biểu ngữ mãn tang.

Một DB phát ngôn : đây là 1 dấu hiệu đen tối cần phải được giới lãnh đạo quan tâm. Chính phủ của IT Thiệu cần phải kịp thời sửa chữa những sai lầm từ 4 năm qua,

«Tôi nguyện tự thiếu chết đi, để phân đối những cái chết oan uổng của bạn hữu tôi mỗi ngày một nhiều, nói rằng để bảo vệ chế độ, trong khi đó những nhà lãnh đạo QG chia rẽ, chống đối nhau làm tan nát hy vọng của mọi hàng ngũ QG.»

N.S Sung bị hiệp dâm

Sau một phát... nhậu nhẹt thân hữu tại nhà hàng Hoàn Mỹ, bác sĩ Sung đã bay ra vùng 1. Ông vừa từ Mèo Quốc trở về VN.

Và ông đã... tâm sự rằng: «Con thuyền buồm Giao-chi đang chòng chành mà hướng gió đã thay đổi. Hãy coi chừng kẻo... buồm rách nát là con thuyền Annam có châu đi doong vì dâm...»

Trong lúc ông Sung đang là lướt ở vùng hỏa tuyến — đề phổ biến nỗi niềm tâm sự, được mô tả là «Chuyện buồm đời gió» thì... ở Saigon, có tụi Tồ Sư Ma Giáo, chuyên đánh hơi, như đàn ruồi nhặng... thấy nơi đâu nặng mùi là nhào vô ăn có ! Bọn chúng giờ trò khi bằng cách — cào chạy nhặt trịnh— đôi lời chúc mừng làm ly, ướt át, rằng :

«Có một nhóm yêu nước, vãi ra quần nghe tin ông... chính khách «m Bịp» ra ứng cử ở đơn vị Củ Thiêu—nhân

danh những người dân Annam Chúng tôi xin chân thành chúc mừng nhà chính khách họ Ma tên Bim Bịp toàn thắng.

Ở dưới tụi hủi này dâm mượn tên bác sĩ Đặng Văn Sung để ký tên to bằng cái rủa mẹ chẳng ăn mây.

Hay tin xét đánh đóc tồ Sung là làng !

«Tụi ma giáo đã... cưỡng hiệp trắng trợn cái tên của tôi... Vì tôi có biết mô tê gì đâu ?»

Thì ra, cái trò đăng báo chúc mừng chỉ là thủ đoạn đại bịp của tụi ma đầu rồ tiền nói trên.

Ồi! Cái bắt nước tạt pi-lu...đầy bạc nhạc, mớ gầu xỉ quách này. Bất cứ trò bần thiêu nào có thể «câu khách» được là tụi khôn kiếp nhào vô... hành nghề vira trơ trên vira trắng trợn—đứng như bọn đi thổi thây, làm đượi không biết xấu hổ ?

Y.K.C.O.

CHO TÔI ĐƯỢC CHẾT...!

Giữa lúc toàn dân đang bù đầu lo chạy gạo mỗi ngày, lại thêm mưa tranh cử, thiên hạ bị lôi cuốn trong làn sóng... đua chen, có năng mũi... Trần Hưng Đạo ! Thì... một quả bom nguyên tử phát nổ trước tòa nhà Quốc Hội — Đó là vụ :

«PHÉ BINH TRẦN VIỆT NGHĨA đã tự thiêu để phản đối Ó. Thiệu, chèn ép ông Kỳ».

Đây là một «CHUYỆN PHI THƯỜNG» về mặt khí phách và lương tri.

Bởi xã hội hôm nay, mọi hành động dũng cảm đều được mô tả là... kịch côm, và chỉ là sự trình diễn có lớp lang. Thế nhưng, vụ phé binh TRẦN VIỆT NGHĨA... tự tâm sảng đốt mình — đề kêu gọi Tướng Lãnh đoàn kết — phải được toàn dân đón nhận bằng thái độ kính cẩn ! Và... Nhóm CON ONG, trang trọng nghiêng mình trước cái tang của Người hùng TRẦN VIỆT NGHĨA.

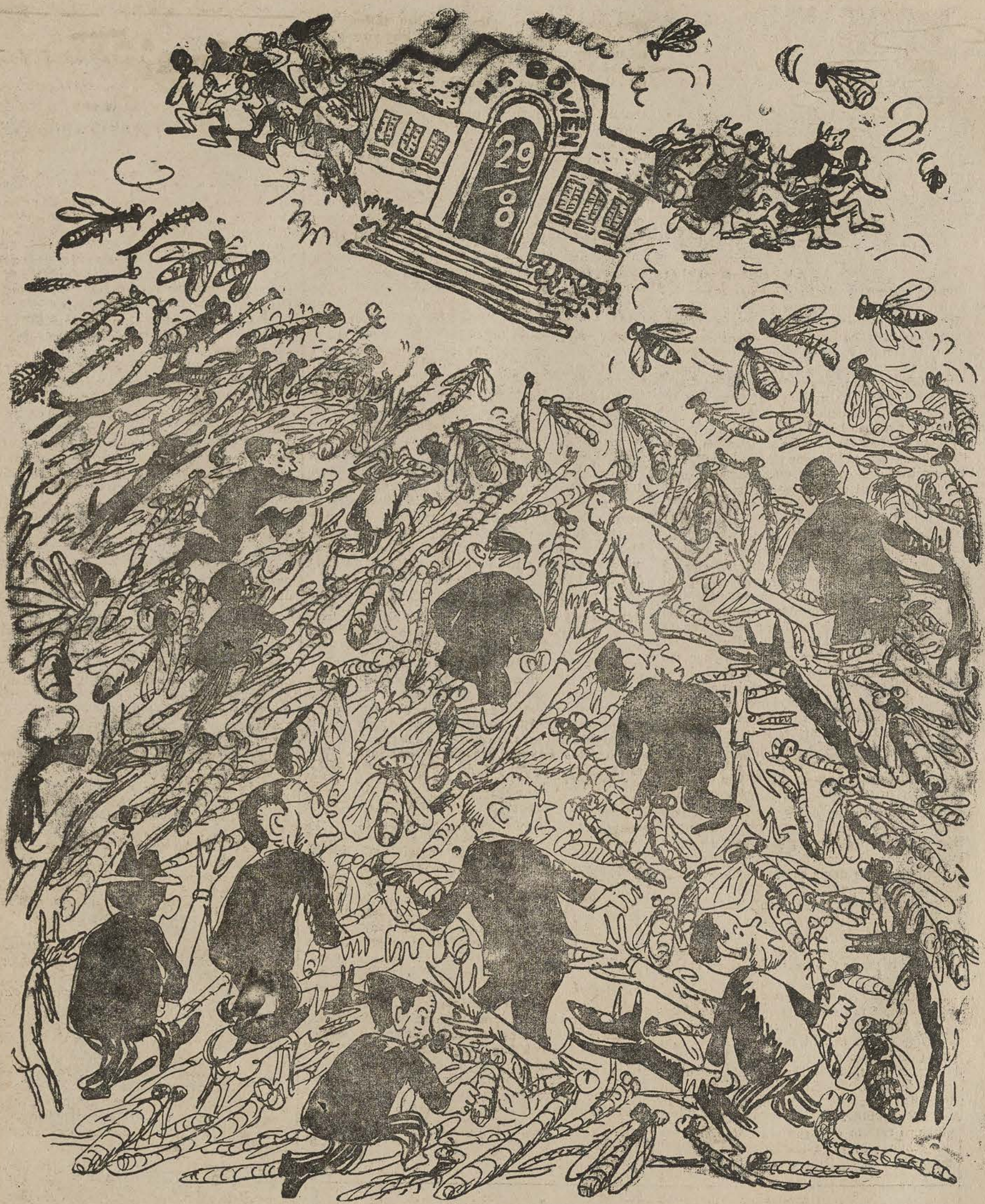
Xin đừng để cái chết của : TRẦN VIỆT NGHĨA trở thành VÔ NGHĨA !

XÚC ĐỘNG TRẦN LAN

Vi quá xúc động bởi vụ tự thiêu của phé binh Trần-viết- Nghĩa, thân hữu của Con Ông là Luật sư Đinh thành Châu nhờ tòa soạn liên lạc gấp với gia đình anh Nghĩa— để luật sư Châu nhận đỡ đầu cho con trai của người họ Trần.

Đồng thời nhận món tiền trợ cấp của Tòa soạn và tại sự Con Ông đóng góp đợt 1 Xin mời bà Nghĩa tới 54 Võ Tánh gặp.

Số tới vẫn 16 trang in màu : 20 tí

Cướp cháo thí

Miếng mồi trên 100 sín treo lủng lẳng, thơm như múi mít làm động lòng 1332 vị ái quốc trên khắp nẻo đường đất nước. Trong số này có những tên ma đầu, buôn dân bán nước, ăn tục nói phét, sâu bọ, cóc nhái cố nhoi lên vò mồi, nhưng trong số này cũng còn có những người sạch, hoặc tương đối sạch và thật sự có tài được nhóm Con Ong liệt kê là « Tài Đức ». Người, Ngợm lộn sà ngẫu.

Tuần sau, Nhóm Con Ong sẽ mạo phép nhà nước tổ chức một cuộc bỏ phiếu lậu trong Tòa soạn để quyết định tùm cổ những con sâu, cái kiến nhốt vào Phú de và đơ tay đón chào những vị khả kính xứng đáng làm đại diện dân.

Cứ việc ba hoa vung xích chó lên các cụ ứng cử viên, còn nhân dân, còn cuộc bỏ thăm lậu của Con Ong sẽ quyết định cuộc đời và sự nghiệp các cụ trước ngày vĩnh quang.

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cân

Bút sa gà chết

Tục ngữ Annamta có câu : «bút sa gà chết», ra cái điều hề mỗi lần có một sự ký kết gì thì thế nào cũng xảy ra cái vụ vài ba chú gà bị cắt tiết để làm món nhậu, lai rai ba sơi. Vậy thì đã từ lâu lắm rồi, cái sự ký là một cái sự quý huê lắm lắm và bao giờ cũng kèm theo mục ăn nhậu đúng theo thuần phong mỹ tục cổ truyền. Tuy nhiên chưa bao giờ cái sự ký lại được ăn nhậu lu bù kền như thời bị giờ. Không phải chỉ có dăm ba chú quác được hy sinh, mà còn sơn hào hải vị tùm lum nhằm khoản đãi quý đấng mần cái việc «bút sa». Chưa hết, theo lời tiếng bố của Đại ca sún rằng thì mỗi chữ ký giới thiệu cái vụ ứng cử Tổng tông trị giá tới một triệu đồng lặn. Ôi, cái sự «bút sa» sao mà đắt giá đến thế !

Cho nên, đại vương đầu bạc đã dạy rất chí lý rằng thì là ra ứng cử vô phủ đầu rồng là cả một sự hy sinh. Cứ tính sơ sơ cũng đủ thấy cái sự «hy sinh» ấy nó to và dài lắm lắm. Nếu quả thật mỗi chữ ký trị giá một triệu đồng, bốn chục chữ ký mất vị chi là bốn mươi triệu. Không kể các thứ chi tiêu linh tinh lang tang cho cái sự vận động tranh cử. Lại ví thử rằng có một số chữ ký được thiên hạ ca ngợi không tính tiền (nếu không tính tiền mặt tụt suyết thì lại nhằm cái khác theo cái kiểu thả con săn sắt bắt con cá rô), và một số chữ ký rẻ dưới chỉ số một triệu, thì riêng về mục chữ ký mềnh nhất cũng phải chi ra mười triệu ti, nghĩa là mỗi chữ ký chỉ tính theo giá rẻ mặt là hơn hai trăm ngàn đồng. Không kể các khoản tiệc tùng đãi đấng quý vị «bút sa viên».

Thế mà lương bổng của quốc vương nghe đâu chỉ vào khoảng 200.000 đ. một tháng. Bốn niên số tiền thù vụ vị chi có 9 triệu 600 ngàn. Vậy thì trong bốn niên, Quốc vương chỉ còn cách uống nước lã mần việc nước. Ôi, còn sự «hy sinh» nào kịch liệt hơn thế nữa ?

Bây giờ lại tạm giả thiết rằng, vì cái sự ái mộ tận tình, một ứng cử viên Tổng Thống có thể được các cụ trong dân tặng không chữ ký, nghĩa là không phải chi ra một su teng nào sốt cả.

Nhưng một mai đắc cử đàn anh phải «nghĩ lại» làm sao cho nó xứng đáng với cái chữ ký giới thiệu ấy chứ ! Mèo nó bảo rằng : People give no thing for no thing. Annamta đâu có ngu hơn Mèo, vậy thì riêng cái vụ ơn trả nghĩa đền cũng đủ khiến cho quốc vương tương lai kẹt không chịu nổi. Thật mà, không có đàn em ký một phát thì sức mấy mà đàn anh «ra» đặng, «ra» còn không đặng thì sức mấy mà đàn anh trở thành quốc vương. Công lao của đàn em là một thứ công lao «sinh thành» đó chứ rờn sao ?

Không rờn thật, bằng chứng là đến Phó vương râu kẽm mà chạy chữ ký cũng thấy mệt phờ râu. Đãi đãi nhậu nhết tùm lum ấy thế mà tính đi tính lại, thừa mà vẫn thiếu. Kỳ quá ! Thừa là cứ đếm chữ ký thì quả tình là dư quá số luật định. Nhưng lại có hàng chục vị ký tới ký lui giới thiệu tới hai

phần cho hai ứng cử viên khác nhau, thì ông thứ té ra thiếu. Đường đường một đấng Phó vương mà cái sự chạy chữ ký còn vất vả gian nan như rứa thì chắc không có thường dân nào dám mơ tưởng tới cái vụ chạy đua vô Phủ đầu Rồng.

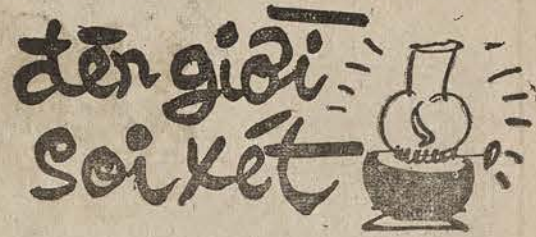
Tuy nhiên, ông Đạo đưa tức công dân Nguyễn thành Nam cũng muốn dự cuộc đua vô phủ đầu rồng, là ông Đạo tất nhiên ông Đạo Đưa không mạp địa. Không mạp địa thì không thể mua, vậy chỉ còn có nước đi xin chữ ký, là ông Đạo nên cái sự đời nó trắng hay đen ra rằng ông Đạo không cần biết, vì thế ông Đạo Đưa đã phom phom đáp xe Lam ba bánh trực chỉ viện Hạ bộ, với ý định xin quý cụ trong dân một số chữ ký. Việc làm của ông Đạo Đưa có thực tế hay không, đó là chuyện khác.

Chỉ biết rằng ông Đạo Đưa là một công dân lương thiện, lương thiện thực sự bởi lẽ ông ăn rất ít lại chỉ tối ngày tham thiền, cầu nguyện, thì làm mẹ gì có chuyện lương thiện giả vờ, nghĩa là theo đúng luật lệ hiện hành của nhà nước công hòa Annamta, ông Đạo Đưa có đủ tư cách để ra ứng cử Tổng Tông, Thế thì cái sự đi xin chữ ký giới thiệu của ông nó cũng hợp pháp và hợp hiến ra rít. Hơn thế nữa, cái sự đi xin chữ ký của ông Đạo Đưa lại còn đặng khen, bởi vì nó chứng tỏ rằng ông Đạo còn tin tưởng ở cái lòng «tôn trọng quyền lợi quốc gia» của các cụ trong dân lắm lắm. Nếu không tin tưởng, thì người ta đi mua chứ đi xin làm mẹ gì cho nó mất thì giờ và để tây đen nó cười cho. Tuy nhiên, hình như các đấng «bạn dân» không đồng ý như vậy. Cho nên, khi chiếc xe Lam chờ ông Đạo Đưa vừa lè phê chạy tới trước nhà hát tây, thì mấy vị «bạn dân» bên mời ông Đạo đi chỗ khác chơi. Không rõ hiện nay ông Đạo Đưa còn có ý định «ra» nữa không. Mà thôi, mình là người tu hành «ra» làm chi cho nó mệt, ông Đạo hi ?

Trước đây, khi cái mần lo chạy chữ ký giới thiệu chưa tới hồi gay gắt, thiên hạ bàn tán loạn cả lên rằng thì là cái khoản 7 điều 10 không hợp hiến, mặc dù TCPV phán truyền rằng nó hợp hiến ra rít. Thậm chí có một ông Bao công tối cao cũng không đồng ý với các bạn Bao công đồng nghiệp và yêu cầu ghi dưới phán quyết luận cứ của ông. Đến nay sự thể mới rõ, điều 10 khoản 7 không những hợp hiến lại còn hợp cả với thuần phong mỹ tục cổ truyền nữa cơ đấy. Thật mà, không có khoản 7 điều 10 thì sức mấy mà câu tục ngữ «bút sa gà chết» lại được chứng nghiệm quá mức như thế. Cho nên, nếu có hoan hô Ba Tòa ông Lớn cao nhất nước một phát cũng không sợ mang tiếng là nâng bì.

Trước mặt đình Gia Long, hiện nay là trụ sở của TCPV, có một cây đa to tốt tươi, cành lá xum xuê, gốc rễ chằng chịt, trông thật là vững vàng và cam động. Bông đưng, trời chẳng mưa to, không gió lớn, cây đa bèn đứt một phát ngang lưng và đổ rạp xuống. Thiên hạ sầm si hỏi nhau không biết điềm gì, lành dữ ra rắng. Cỗ nhân có câu «thần cây đa, ma cây gạo, cú cáo cây đề» có nghĩa cây đa là nơi trú sở tuyên định của các vị thần, tức nhiên của các bậc tôn quý. Vậy thì là điềm lành rồi bà con cô bác ơi. Nay nhé, cây đa biểu hiệu cho một sự tôn quý, mà cây đa lại cúi rạp xuống trước TCPV trong một tư thế chào kính lễ cổ truyền đây dân tộc tính, tức nhiên là biểu lộ lòng cung kính và hoan nghênh hết mình đối với quý đấng Bao công tối cao. Cây đa lại chỉ rạp mình cung kính sau khi TCPV tuyên phán điều 10 khoản 7 hợp hiến, như vậy là bày tỏ sự khâm phục trước cuộc tuyên cử có mục giới thiệu «tiên thường» đúng với phong tục «bút sa gà chết».

Thế thì là điềm lành đứt đuôi con nòng nọc rồi còn gì.

LTS.— Mục này mở ra nhằm thâu góp tất cả những nguyện vọng, những tiếng kêu than hoặc thắc mắc và luôn cả những sự chỉ trích của dân chúng. Con Ong sẽ lần lượt đạo đạt lên các ông nhà nước. Thưa đó là một cái gạch nối liền sự bang giao giữa dân chúng mí nhà nước vậy.

Điều chỉnh lương bổng cho quân công

Một nhóm quân nhân thuộc KBC 6784 có nhờ Con Ong đạo đạt lên các vị nhà nước xét lại cho mấy vấn đề như sau :

— Điều chỉnh lương bổng cho quân nhân có cấp thấp bị thiệt thòi trong kỳ tăng lương 3-10-70.

— Cung cấp nhu yếu phẩm cho quân nhân công chức qua các phương tiện nhanh chóng và đơn giản.

— Tăng phụ cấp thù lao xứng đáng cho các viên chức Xã ấp vì họ là cán bộ hạ tầng cơ sở chịu áp lực nặng nề với đối phương về cả quân sự lẫn chính trị.

— Xin tu chỉnh luật tổng động viên hầu phù hợp với hiện tình xứ sở để tránh cảnh người này đi phục vụ còn kẻ khác nhõn nhơ ăn chơi phây phây.

— Xin thiết lập các trung tâm bán lẻ hàng quân tiếp vụ tại các quận lỵ cho phù hợp với gia đình quân công.

Bất công trong việc phân phối nhà

Một số công chức thuộc Tổng Nha Bưu điện có lên tiếng kêu ca rằng, họ thuộc thành phần những gia đình đồng con mà xin cấp nhà mãi không được cứu xét. Trong khi đó những người ít con thì lại được cấp phát lu bù. Ấy chưa kể có người được cấp nhà xong bèn đi cho mượn.

Họ cũng đưa ra I vài trường hợp điển hình như ông Khiêm ở căn số 3 và ông Quy ở căn số 13 tại cư xá 29 Nguyễn Đình Khiêm Saigon. Ông Quy thì có nhà ở ngoài rồi, vì phe đảng, xin cấp căn nhà 13 sau đó không ở và đi cho mượn, sang đi sang lại tới nay đã bao nhiêu lần chủ. Ngoài ra ông Quy cũng lại có nhà ở trong cư xá đó thành vốn cũng là nhà của nhà nước bán với tính cách trả góp.

Còn ông Khiêm thì là nhân viên công nhật. Ông ta mới dọn ra ngoài, không ở trong cư xá nữa, và cho mượn với giá 10.000 một tháng.

Trong lúc những người đồng con thì không có nhà ở, người ít con, có năm bảy căn nhà rồi mà vẫn được nhà nước cấp phát thêm, như vậy quả là một sự bất công rất đáng nên chê trách.

Xin nhà nước cứu xét lại giúp cho để theo đúng đạo công bằng.

Có công thì bị bỏ rơi !

Một số các quân nhân thuộc Thiệt đoàn 17 Kỳ binh có nhờ Con Ong rống lên một tiếng chuông thảm thiết sau đây : Số là sau cuộc hành quân Lam Sơn, có một số các sĩ quan và hạ sĩ quan được thăng cấp lu bù kền mà công trạng thì chẳng có bao nhiêu, tí dụ như Thiếu úy Nguyễn Văn Định giữ chức vụ sĩ qua n Tiếp vận tại tiền cứ Khe sanh, thượng sĩ Dương viết Tào thuộc Ban Tài Chánh giữ chức vụ thủ quỹ quanh năm không ra khỏi doanh trại, Trung sĩ Lê Văn Cứ, Trung sĩ Phan Văn Mười ban tiếp liệu ở tại Khe Sanh, HS Nguyễn Mệnh là thư ký quân số chi đoàn 2/17, HS Nguyễn viết Khôi giữ nhiệm vụ tiếp liệu và kho sảng, HS Lê Văn Thiệt xạ thủ đại bác 76 ly của chi đoàn 1/17 chiến xa trong lúc giao chiến bỏ chạy và HS Hà trung Lộc nhân viên truyền tin chỉ chuyên mần nấu ăn cho chi đoàn trưởng, lại còn có nhiều ông chỉ nằm dài ở hậu cứ vậy mà vườn được thăng cấp như thường, trong khi lính tráng gối đất nằm sương ở nơi trận địa thì có nhiều anh bị bỏ rơi.

Vậy xin đến giờ soi xét cho tí nào hay tí ấy.

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DẸ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(59M BYT/QCĐP)

Có bán tại các nhà thuốc tây

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xé grom đầu chém ruồi

VĂN-QUÂN hạ thủ

Rút hay không rút ?

Đó vẫn là đề tài hấp dẫn được đặt ra cho ông Minh bự. Rút thì có những lợi ích gì mà không rút thì có những cái hại gì, những người thân với ông Minh, thương ông Minh, đã trình bày cặn kẽ. Hầu hết đều muốn ông Minh để sau này khỏi thân bại danh liệt, để còn giữ được chút tiết tháo, nếu ông có. Nhưng ông Minh vẫn chưa có một quyết định nào dứt khoát rõ ràng. Ông còn lưỡng lự giữa miếng danh lợi mà người ta hứa hẹn cùng những lời khuyên chí tình của đồng bào. Và hình như càng ngày ông càng có khuynh hướng ngã dần về những lời hứa hẹn của người ngoài.

Người ta hứa sẽ cho ông có một tương lai rực

rỡ : Ông có thể đắc cử, hoặc nếu không, cũng sẽ trở thành một lãnh tụ đối lập như ai, Đắc cử thì chắc không có rồi nhưng thành lãnh tụ đối lập cũng ngon lắm. Từ một ông đại trưởng bị hồi hưu, từ một kẻ lưu vong trở về trồng hoa, đánh tennis, một ngày kia trở thành một lãnh tụ đối lập để làm đẹp cho chế độ thì lời hứa hẹn kia quả là cuốn vô cùng và ông Minh bự có thể coi đó là chuyện lý tưởng nhất đời ông. Còn những thứ khác như hòa bình, tự do, chủ quyền, tiết tháo, danh dự đều có vẻ mờ mờ, không thiết thực đối với ông.

Thế nên, ông đã bắt đầu quên dần những lời cam kết với đồng bào. Ông đã nộp đơn ứng cử với một điều khoản mà chính ông cho là vi hiến, Ông đã hứa với một ông Phó Tổng rằng ông sẽ rút khi biết rõ ông Phó Tổng bị ngăn cản bởi nạn gian thương đầu cơ chữ ký. Trước đó khi chánh thức nộp đơn, ông cũng còn xin phép đồng bào sẽ rút ngay nếu thấy có một dấu hiệu gian lận mà trong một thông cáo ông đã gọi là gian manh, ông cũng vẫn không rút. Có lẽ ông bị ảnh hưởng bởi thuyết "bôn không" của người khác chăng ?

Bây giờ, chưa được làm Tổng thống, cũng chưa được làm lãnh tụ đối lập, mới chỉ là một ông ứng cử viên Tổng thống tâm thường thôi, ông Minh bự đã có khuynh hướng quên lời hứa như vậy, coi rẻ danh dự như vậy thì thứ hồi lúc được làm Tổng thống hoặc lãnh tụ đối lập thực, ông sẽ còn nhớ gì nữa? Phải chăng lúc đó ông sẽ trở thành « Tổng thống li » hoặc một lãnh tụ « đối lập với dân chúng »? Những thứ lãnh tụ đối lập như thế hiện đông lắm, có ông góp thêm cũng chẳng sao, càng vui.

Cũng có một vài người biện minh cho ông đại trưởng rằng sở dĩ ông không rút là vì ông bị "kẹt", vì người Mỹ không cho rút ! Nếu đúng như vậy thì không còn gì để nói nữa. Một khi người ta đã coi người Mỹ hơn đồng bào ruột thịt, hơn danh dự, hơn tất cả, thì người ta có quyền làm bất cứ điều gì cho người Mỹ vui lòng.

Ông Minh nếu coi người Mỹ là hơn, coi cái chức lãnh tụ đối lập với dân chúng là lý tưởng, coi cái miếng danh chung nhất thời là vĩnh cửu, ông có quyền không rút, có quyền cứ ngồi lại để làm đẹp lòng người ta.

Thật ra, cũng không nên ép buộc, không nên đòi hỏi ông Minh làm những gì khác hơn vì con người ông, tài năng ông chỉ có đến thế. Nếu làm gì khác hơn được thì ngay từ những năm 63,64 trước đây ông đã phải làm được rồi chẳng đến nỗi làm hỏng cuộc cách mạng vừa hình thành trong trứng nước để rồi, đất nước bị điều linh cho tới bây giờ.

Thế nên, bắt ông Minh làm quá sức, tin tưởng quá đáng vào ông, xưng tụng ông, đều là tội nghiệp cho ông, VẬY, hãy để ông Minh ra tranh cử để ông làm vừa lòng người Mỹ và để sau này ông còn làm lãnh tụ đối lập nữa.

Thành tích

Ngồi tại đài phát thanh Troy thuộc thành phố Albany, tiểu bang New York, ông Don Luce đã tiết lộ rằng hãng thầu RMK - BRJ vừa xây cất xong 300 chuồng cốp mới tại Nam VN, trị giá tới 400.000 Mỹ kim.

Ông Don Luce cũng nói rằng 300 chuồng cốp này vừa xây cất xong, có nghĩa là dân chúng Mỹ đã phải đóng thuế 400.000 đơn để chính phủ xây

chuồng cốp nhốt các chính trị phạm, những người chống đối chính quyền của cường quốc đồng minh An Nam.

Tuy nhiên, một viên chức Ngũ giác Đài đã phủ nhận việc xây chuồng cốp trên và cho biết có một hợp đồng về việc xây cất nhà giam đã được hoàn tất nhưng không phải là xây chuồng cốp ! Viên chức này còn nói rằng đây không là những phòng giam vô cùng tàn nhẫn và hơn cả nhiều nhà giam bên Mỹ về tiện nghi.

Như vậy có nghĩa là quá thực có chuyện Mèo xây thêm một số nhà giam ở Annamta nhưng đó không phải là chuồng cốp mà là những nhà giam "rất tiện nghi" theo lời ca ngợi của viên chức Mèo. Và phải chăng đây là thành tích đáng kể của nhà nước Hoa Kỳ đối với dân Annamta ?

Khi đem ngót nửa triệu quân sang đây cùng với một lô quân đồng minh khác, các nhà lãnh đạo Mèo đã đương danh rằng để bảo vệ tự do cho dân tộc An nam và chống bọn CS xâm lăng. Rồi dân chúng Mỹ đã ề cõ đóng thuế để nhà nước họ làm công việc nghĩa hiệp đó. Và kết quả là tiền đóng thuế của họ đã được chính phủ dùng vào việc xây cất thêm nhà giam, nhốt những kẻ dám chống đối chế độ Nam VN.

Và có lẽ tới bây giờ dân chúng Mỹ mới ngỡ ngàng ra rằng nhà nước họ đã « bảo vệ tự do » cho một dân tộc khác là như thế, là xây thật nhiều nhà giam để nhốt tự do vào đó mà để bảo vệ cho để.

Lẽ ra, việc xây cất nhà giam là việc của chính quyền Tổng Thống Thiệu, nhưng chính quyền Mỹ cũng đã xen vào để xây cất thì quả Mỹ là người bạn tốt, chẳng có cái gì mà không giúp.

Tuy nhiên, bọn dân ngu khu đen ở xứ này lại có vẻ không thích được giúp đỡ quá đáng như thế, nhất là không thích được người bạn Hoa kỳ « bảo vệ » bằng cách xây thêm nhiều nhà giam như thế, dù là những nhà giam rất tối tăm đi nữa. Những nhà giam tối tăm này có lẽ nên để cho các viên chức Ngũ giác Đài, những người đã hết lời ca tụng, sang ở cho khỏe. Còn dân chúng An nam chỉ mong có thêm trường học, bệnh viện và một chế độ không có nhà giam, không có những chuồng cốp mà thôi.

Riêng đối với các nhân tài nhà nước Anamta, không hiểu vì sao quí vị lại nhờ người Mỹ xây cất giúp cho nhiều nhà giam như thế ? Có phải một chế độ càng nhiều nhà giam, càng nhiều chuồng cốp thì càng nhiều tự do, dân chủ chăng ?

Như vậy thì đáng buồn cho dân tộc và đất nước này, tủi nhục cho lý tưởng tự do, dân chủ mà người ta vẫn rêu rao. Tủi nhục cho cả dân tộc Mỹ nữa khi dân tộc này có một chính quyền gồm những chuyên viên chuyên xây nhà giam cho những dân tộc nhục tuyền.

Chuyện lính què

Có tin các nhóm Thương Phế Binh dự định sẽ mở những cuộc tranh đấu mới để chống lại bản án của Tòa Quân sự Mặt trận Biệt khu Thủ đô ngày 30-7 vừa qua. Bản án đã xử : Trương Văn Bộ 18 tháng tù ở Quách gia Định, Trần Văn Thắng và Nguyễn Phú Cường một năm tù ở về tội « hành động phá rối cuộc trị an » Còn 6 Phế binh khác được chuyển qua tòa án dân sự thụ lý vì những người này « không còn tư cách là quân nhân ».

Trước khi ra tòa, các phế binh trên đã tuyệt thực trong nhà giam khá lâu để phản đối chính quyền đã bắt giữ họ. Nhưng chính quyền vẫn không nhượng bộ, Rồi phế binh khắp nơi lên tiếng đe dọa chính quyền cũng vẫn thân nhiên, lấy lý do mọi chuyện sẽ do tòa án quyết định. Và cuối cùng, tòa án đã quyết định với bản án ghi trên. Các phế binh Bộ, Định, Lương, Thắng, Cường bị chính thức đi tù về tội phá rối cuộc trị an, một tội mà bất cứ kẻ tranh đấu nào cũng có thể được trao tặng.

Trong số các phế binh phá rối cuộc trị an trên, phế binh Trương Văn Bộ là một thủ lĩnh đã từng gây sôi nổi nhất trong những cuộc tranh đấu trước đây, nhất là cuộc cắt tay tranh đấu trước tòa tỉnh trưởng Gia Định. Thời đó, Bộ đã được coi như một thứ anh hùng của TPB. Bộ còn được coi như

một thứ quân tử tâu khi từ chối những lời hứa hẹn cùng những món bạc hàng vài chục triệu mà bọn tài phiệt định trao cho.

Thế, rồi, người anh hùng sa cova được cho đi nằm áp. Nhà nước đã cả tháng TPB. đã chia rẽ được những người lính què, đã đưa họ tới chỗ tự mãn để rồi tự hủy diệt. Đó cũng là bài học đắt giá cho phế binh Bộ và những lãnh tụ phế binh khác. Tranh đấu là phải có kế hoạch, có mưu lược phải biết tiến thoái cho đúng lúc, nhất là không bao giờ tự kiêu tự mãn khi vừa thành công để làm mất lòng quần chúng. Dù là TPB đi nữa cũng cần có quần chúng thương yêu, giúp đỡ. Nhưng đáng tiếc là có thời những lính què này đã làm mất lòng quần chúng khá nhiều đã đi quá đà trong cuộc tranh đấu để rồi không trở tay kịp với nhà nước. Đây cũng là tình trạng của những nhà sư đã tưởng mình là thần thánh đạo nào. Họ cũng đã phân hóa, đã thất bại chua cay như thế.

Các lính què bây giờ lại định vùng lên tranh đấu nữa để bênh vực bạn. Nền lắm, nhưng đừng đi lại vết xe cũ. Cũng có một vài phế binh ra tranh cử để mong được vào nhà hát tây làm một cái gì khá hơn. Cũng nên lắm nhưng không biết có ăn cái giải gì được không. Phế binh Đỗ Duy Cơ là bạn thân của Trương Văn Bộ ứng cử tại đơn vị 1 Gia Định đang chạy từng đồng để có tiền vận động. Nếu chạy không ra thì sẽ rút. Cơ là một trong những lãnh tụ Thương Phế Binh có tư cách; trẻ tuổi, hăng say và sạch sẽ. Cơ đáng được đặc cử để có thể làm một cái gì cho TPB. Nhưng Cơ lại nghèo quá, đói quá, nên chỉ có cách là trông cậy vào sự giúp đỡ của bạn bè, của những cử tri cùng là lính què với nhau, để thử xem lính què làm dân biểu có khá hơn bọn lãnh lặn nhưng lại chuyên ăn cắp, ăn bẩn kia không.

Vấn bọn chủ trường cá mập

Mặc dù bị học sinh chống đối, bị dư luận khắp nơi lên án nghiêm khắc, một số bọn chủ trường cá mập vẫn ngoan cố tăng học phí và bán thu nhất là trả thù những em học sinh tranh đấu.

Mở đầu là trường Bồ đề của sư ông Quảng Liên đã ra lệnh đuổi 9 em học sinh thuộc thành phần tranh đấu vừa qua. Tiếp theo là trường Thánh Thomas với quyết định đuổi thêm 3 học sinh khác cũng thuộc thành phần tranh đấu.

Ngoài ra, trường PSN, cảm thù vì chuyện bị đập phá, ban giám đốc đã mượn một số du đảng giả làm học sinh để đe dọa các học sinh tranh đấu. Những tên giả học sinh này đã đánh đập tàn nhẫn một vài học sinh chống lại chủ trường tăng học phí. Em Trần Hồng Sơn đã bị chúng đánh gãy răng.

Riêng trường Hưng Đạo thì Tổng đoàn Học sinh cho biết họ sẽ tung ra một chồng hồ sơ về « tội ác » của trường này. Chồng hồ sơ tố cáo Ban GD nhà trường mỗi năm vào dịp khai giảng đã bắt học sinh phải đóng thêm 100 đồng được kêu bằng tiền xã hội. Với tổng số 15.000 học sinh, số tiền này lên tới 1 triệu rưỡi. Nhưng sau niên học, học sinh chẳng thấy được hưởng một cái gì gọi là « xã hội » cả và chỉ có BGD được hưởng mà thôi...

Thật là ghê tởm cho những hành động trả thù và bóc lột như vậy. Trường Bồ đề của sư ông Quảng Liên nên đòi thành trường Lá Đa đi, đừng dùng chữ Bồ Đề nữa mà mang tội với Phật tổ. Đức Phật ngày xưa dạy phải thương yêu, phải cứu chúng sinh ra khỏi bể khổ trầm luân này, phải từ bi hi xả thì ngày nay, sư ông đã trả thù học trò, đã bóc lột học trò, đã cướp cả cơm chim của chúng. Phải chăng như vậy là sư ông đã ra tay « cứu vớt » cho bọn chúng sinh nhỏ bé ấy ra khỏi bể khổ trầm luân.

Còn trường Thánh Thomas cũng là 1 trường lớn của một tôn giáo, cha Vang hiệu trưởng vẫn có tiếng là người đạo đức, biết nghe lời chúa, nhưng nay không hiểu vì sao cha cũng bắt chước hành động của nhà sư hồ mang Quảng Liên. Kẻ thù tất Chúa má phải, Chúa đưa má trái cho nó tát nữa, Chúa có dạy cha đi trả thù bọn học trò nhỏ bé kia không ?

Chúa cũng có dạy cha Giám đốc trường Hưng Đạo tăng học phí và thu thêm tiền xã hội của học trò để làm giàu không ? Hỡi như vậy thôi chứ ai cũng biết ông cha này quên mẹ nó lời Chúa dạy từ khuya mà chỉ biết có xin, xin là trên hết, là lý tưởng của cha. Mong cha quảng cha nó áo thầy tu đi để đóng vai ông chủ trường cá mập lại hay hơn.

Còn trường PSN mệnh danh là một trường của đảng phái, của các đàn em nhà lý thuyết cách mạng Lý Đông A thì lại thuê du đảng khện học sinh tranh đấu. Trường của những người tranh đấu mà lại khện những người tranh đấu như vậy thì còn tranh đấu con mẹ gì được nữa. Không biết nếu đảng trường họ Lý còn sống sẽ nghĩ sao về bọn đàn em của Người ?

ĐIỂM MÈO

Làm cách mạng ra ứng cử đều là vì dân

Hình như từ khuya, đám dân ngu khu đen luôn luôn được quý đảng «anh lớn» đề cao. Từ các đàn anh vua chúa thời xa xưa quyền bính nghiêng trời lệch đất, muốn gì được nấy, can không nỡ tưởng là tôn quý vào bậc nhất rồi, ấy thế mà miệng vướn soen soét ca bài «dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh». Đến cái thời buổi kêu bằng dân chủ bị giờ thì khỏi cần phụ đề đồng đại, dân luôn luôn được coi là số dzách. Ra ứng cử cũng là vì dân làm cách mạng cũng là vì dân. Cam đoan không phải vì cái gì khác, bỏ đũa nào nói dối.

Tóm lại bất kỳ một hành động nào của quý «anh lớn» cũng đều là một sự hy sinh vì dân hết tội.

Ngày 1-11-63, các «anh lớn» đã phải hy sinh vì dân làm «cách mạng» để lật đổ một chế độ độc tài. Dĩ nhiên là dân hoan nghênh hết mình. Cứ nhìn quang cảnh dân chúng đổ xô ra các ngã đường ở thủ đô, mặt mày hớn hở vui như tết, hàng ngàn người đủ cả già, trẻ, trai gái xúm xít trò chuyện và mua quà bánh tặng các chiến sĩ thì đủ rõ rằng cái chế độ do Ngô tông tông lãnh đạo đã bị dân chúng chán ghét quá xá. Tất nhiên việc lật đổ một chế độ độc tài là một việc đầy áp chánh nghĩa, và «cách mạng» đã thành công. Lẽ ra câu chuyện chấm dứt ở đó với một sự happy end, nếu không có cái chết tươi đầy đầy rẫy đánh dạch của hai anh em nhà Ngô tông tông khiến các «anh lớn» phải bậu tâm nói tới, nói lui, tiết lộ những bí mật lai rai, loong thoong như sau này.

Theo rồi những sự bí mật của các «anh lớn» thì quả thật các đàn anh không hề có ý định cho Ngô tông tông đi tầu suốt Tuy không được thấm nhuần ơn mưa móc của lãnh tụ anh minh, nhưng dân đen cũng hiểu rằng các đàn anh đã nói thật. Một trong những đàn anh đã nói thật và nói rõ ràng nhất là «đại tá» Nguyễn văn Thiệu. Trong cuộc tiếp xúc thân mật với báo chí tại hội quán sĩ quan Bộ Tổng Tham Mưu vào buổi tối 20-7, Tổng Thống Thiệu tự đặt mình là đại tá Thiệu Tư lệnh sư đoàn 5 Bộ binh của thời 1963 để kể lại câu chuyện cũ và tiết lộ rằng trước khi tham gia đảo chánh ông đã đặt ra 4 điều kiện với ông Dương văn Minh và ông Đỗ Mậu là :

- 1 — Lật đổ Tổng Thống Diệm, thiết lập một chế độ mới để chống Cộng Sản mạnh hơn ;
- 2 — Chính phủ Mỹ và tất cả các quốc gia tự do trên thế giới phải đồng tình ủng hộ V.N. trong việc thay đổi chế độ ;
- 3 — Quân đội làm cách mạng thì quân đội phải đứng ra lập chính phủ ;
- 4 — Phải bảo đảm sinh mạng Tổng Thống Diệm, nếu cần sẽ mời ông Diệm làm Tổng Thống, làm một cái «figure» ở thượng tầng như một «grand papa», trong khi đó thực quyền ở trong tay một chính phủ quân nhân mạnh.

Cả 4 điều kiện của ông đều được đồng ý, vì vậy ông đã dẫn thân vào cuộc với tinh thần tham gia cách mạng vì dân tộc.

Phải thành thật mà công nhận rằng ông Thiệu rất có khiếu về chính trị, anh hoa phát tiết ra ngoài ngay từ hồi ông còn là một viên đại tá thường thường bậc trung, chả thế mà sau này đại để nước Cờ Hoa phải ca ngợi ông là một chính khách xuất sắc cỡ quốc tế. Thật thế

4 điều kiện mà «đại tá» Thiệu đặt ra làm vấn đề tiên quyết cho cuộc dẫn thân vì dân tộc của ông quả tình là bốn điều kiện sáng suốt lắm lắm.

Điều kiện thứ nhất là điều kiện lập một chế độ mới chống Cộng mạnh hơn thì quả nhiên đúng boong.

Biết bao nhiêu là trận đánh cộng sản từng bưng không hề xiết được. Quân ta đánh, quân đồng minh đánh, hiền nhiên là cái sự chống cộng mạnh hơn lúc còn mồ ma Ngô tông tông. Thật mà hồi còn chế độ họ Ngô quân Mèo chỉ có hơn một chục ngàn, sau này lên tới sấp xỉ nửa triệu thì rõ ràng là cái sự chống cộng phải mạnh kịch liệt rồi.

Điều kiện thứ hai là chính phủ Mỹ và các quốc gia tự do phải đồng tình ủng hộ V.N. trong việc thay đổi chế độ cũng là một điều kiện không thể thiếu. Điều kiện này đã được thực hiện một cách hoàn hảo. Gần đây theo tài liệu mật của Bộ Quốc phòng Mỹ bị các nhật trình tiết lộ thì chính Hoa kỳ đã sắp xếp cuộc đảo chánh chính năm 1963. Tài liệu của đàn anh Mỹ này đúng là tài liệu phỉ, láo lếu, cam đoan không có một xu sự thật nào cả. Làm gì có chuyện Mèo sắp xếp cuộc đảo chánh. Nếu có «anh lớn», Annam nào liên lạc với Mèo vào lúc đó thì chẳng qua chỉ là để dò xét xem Mèo có đồng tình ủng hộ Annamta trong việc thay đổi chế độ không. Lỡ nó không đồng tình ủng hộ thì kẹt vô kẹt đạn lắm, chứ đâu phải chuyện chơi.

Điều kiện thứ 3 cũng đúng phúc. Hết Hội đồng quân nhân cách mạng, tới hội đồng quân đội cách mạng, rồi hội đồng quân lực thay phiên nhau để ra quốc trưởng, thủ tướng. Có lẽ cháng có một cơ cấu nào mà không do hội đồng ấy tác thành. Đẳng số một và đẳng số hai hiện giờ, nếu một mai từ già chính trường lại trở về quân đội. Ba khuôn mặt ứng cử viên vào chức vụ nguyên thủ quốc gia được xem như nặng kí cũng là ba vị tướng. Lại nữa, khi thấy đẳng số 1 và đẳng số 2 đứng riêng rẽ để cùng tranh nhau cái ngôi vị số 1, một vị tướng quân khu đã khuyên can rằng thì là : thời hãy nhường nhịn nhau đi, chuyện này để anh số 1 mần, chuyện sau đến lượt số 2 cứ từ từ đi đâu mà vội. Cái sự luân phiên ấy tất là tốt đẹp và đúng lập trường với điều kiện số 3.

Duy có điều kiện số 4 là trật đường rầy. Đau quá Ngô tông tông không còn nữa Grand Papa đã làm một đường viên du. Thời thì sống thác ầu cũng tại số trời. Không ai có ý định giết Grand Papa cả mà grand papa vướn lẩn đùng ngã ngựa ra chết Grand papa đâu có đáng tội chết Grand papa là người đang hoàng mà. Chế độ của grand papa không được tốt đẹp, làm mất lòng dân là do mấy thằng bày tôi bất tài vô tướng, mặc dù dưới sự lãnh đạo «anh minh» của grand papa chúng tôi vẫn chỉ biết ăn hại đại nát.

Điều kiện thứ 4 bị bội ước, đại tá Thiệu đành xuống Bộ Tổng Tham Mưu, bảo mở cửa xe M.113, đứng «gạc đa vu», chào xác hai anh em nhà Ngô tông tông một phát cuối cùng.

Vậy thì, ngoài cái sự là một chính khách xuất sắc, đại tá Thiệu còn là một nhà ái quốc ra rít. Các cụ ngày xưa chả bảo rằng thì là trung quân, ái quốc mà lý. Là một chính khách xuất sắc, là một nhà ái quốc trung quân, đã từng tham gia cách mạng vì dân, nay lại «nhận thấy có trách nhiệm với tổ quốc và đồng bào» nên quyết định ra tái ứng cử TT nhiệm kỳ hai, nghĩa là lại vì dân hy sinh một phát nữa, chả trách các cụ trong dân cảm động xúm lại hết dâng kiến nghị lại giới thiệu, và một mai đây, trong cuộc bầu cử thẳng thân và trong sạch kịch liệt ông Nguyễn văn Thiệu có đặc cử cũng chẳng ai lấy làm một sự ngạc nhiên

ĐẠI - LÝ HÀNG - KHÔNG VIỆT - NAM TẠI QUI - NHƠN

Trụ Sở : 495 Đường GIA LONG, QUI NHƠN

GIÁM ĐỐC Ô. LÊ-VĂN-THA

Phục vụ quyền lợi quý thân chủ đến mức tối đa

Nhà buôn HUỲNH HƯNG PHÁT

42 Liên Kế Chợ Mới, Pleiku

Cung cấp bách hóa và thực phẩm cho QUÂN ĐỘI và các cơ sở dân chính tại Vùng 2. Phẩm chất tinh khiết, phục vụ tới mức tối đa mọi dịch vụ dinh dưỡng các anh em chiến sĩ Quân Đoàn 2.

NÓI LÁO *mã* chơi

• GÃ THÂM

MỘT CHUYẾN LÊN NÚI

Như tin đã loan trên trang báo này số trước, Gã Thâm vừa bỗng dưng thấy có hứng làm một chuyến viếng thăm mấy tỉnh miền cao nguyên Pleiku, Kontum Gã Thâm đã tới và đã thu thập được khá nhiều tài liệu tận chỗ và sẽ viết ra dài dài trên những số sau. Cảm tưởng đầu tiên của Gã khi đặt chân trở lại Pleiku, nơi được binh sĩ gọi đùa là thủ đô cao nguyên vì có Bộ tư lệnh QĐ2, là một cảm giác tiêu điều, chán chường, khác hẳn cảnh phần thịnh nào nhiệt «hái ra tiền» của thành phố này cách đây mấy năm, khi có tới 2 sư đoàn lính Mèo đóng ở quanh thành phố. Mèo đã rút ra khỏi cao nguyên miền nam. Bây giờ bạn có thể ngồi xe hơi chạy từ Pleiku sang Kontum, nơi biên thùy trấn thủ của ông Long Thìn, cả ngày trời mà không gặp một quân xa Mèo nào. Khu chợ trời nhỏ xíu của Pleiku mấy năm trước đây tràn ngập hàng PX nay đã thấy bày bán những đồ Mèo vớt đi.

Vào mùa này, Pleiku đang mưa, mưa dài dài và đều đều mỗi ngày, đất đỏ Pleiku gặp mưa trở thành một thứ sinh dính như keo bám chặt gót giày kẻ đến từ Saigon. Vừa mới đi khỏi Saigon có 24 tiếng đồng hồ, kẻ lạng từ Gã Thâm này đã thấy nhớ. Nhớ gì? Nhớ cái ồn ào quen thuộc của Saigon, nhớ vợ, nhớ con, nhớ buổi sáng ngồi trước khung cửa sổ nhỏ trong căn phòng nhỏ, viết truyện, nhớ bầu không khí tán dóc hồn nhiên với anh em ở tòa soạn, với cảm nghĩ này, Gã thông cảm và thương cảm những người thanh niên binh sĩ sinh trưởng ở Saigon đã phải sống những năm dài trong những vùng rừng núi cao nguyên. Nhớ Saigon đến chết được nhưng nếu có được phép về Saigon, chưa chắc những người quân nhân trẻ tuổi này đã có đủ 2.000 đồng để mua một vé máy bay mà về. Nếu có vô tiền được ở đây là những ông Trung Tá, Đại Tá, anh em quân nhân chỉ biết có gian khổ và đói lạnh, chưa kể đến có thể bị chết vì Vi-Xi. Ở đây Gã Thâm gặp một thi sĩ trẻ, chú Mai Tiến Thành, tác giả tập thơ BiCa Ngục Cầm. Thành hiện là Thiếu úy và vừa bị què chân trong một cuộc hành quân. Thành kể chuyện Dakto Daksut ở đó 1 ly cà phê đắng giá 50 tiền có phở nhưng nấu với bánh hủ tít khô và thịt vịt lèo đồng một tô phở Dakto không có chút mùi vị gì là phở. Nhưng có cái thú là việc ăn phở ở đó có thể kéo dài cả tiếng đồng hồ gặp từng miếng thịt vịt lên nhều...lông cho thật sạch, bỏ vào mồm nhai sơ rồi lại nhả xuống bát. Cho có mùi thịt. Thi sĩ bị thương ở Kontum. Anh nói ba ngày nằm chờ xe về ở Kontum trong túi anh chỉ có 10 tiền. Vậy mà anh vẫn tiêu không hết.

Trên đường từ Pleiku sang Kontum thăm Đại Tá Nguyễn Bình Long tự Thìn ông này trước đây ngồi ở Đalat—xe GT đi lọt vào giữa một đoàn công voa chở đạn đại bác lên Căn Cứ 6. Cả trạm thiếc GMC chở đầy đạn đại bác chạy như gió giữa hai dãy núi với những chiếc xe chạy đầu, chạy cuối

trên có những binh sĩ Thượng sát khí đằng đằng, những đôi mắt rực sáng giữa những khuôn mặt đầy râu tóc, với những băng đạn quân đầy mình sẵn sàng nhả đạn vào rừng cây. GT hơi... teo khi nghĩ đại đến chuyện VC có thể phục kích đoàn xe này. Chẳng phải đầu lại phải tai. GT mà ăn đạn ở đây thì đúng là... số đen như mồm chó.

Nhưng GT bình an tới được Kontum thành phố ở gần biên giới nhất. Gã nói chuyện về công voa chở đạn với ông Long Thìn và được ông này trấn an: Anh yên trí. Sức mấy mà chúng về được con đường này. Hồi chúng tấn công Căn cứ 6 mỗi ngày chúng tôi chạy chừng 300 xe như thế, chạy cả đêm xe bị pan nằm lên khên đầy đường mà vẫn không một xe nào bị đánh cả.

Về cái gọi là «tổ chức bán rượu» cho lính ở những căn cứ dọc theo biên giới kiếm lời bạc triệu mỗi tháng ở đây, GT được biết rõ như vậy: Trước đây quả thật có một số quân nhân lợi dụng trực thăng chở đồ tiếp tế của Mèo cho tiền đồn ở biên giới, đã gửi thêm những món thực phẩm lên bán lại cho lính và đồng bào Thượng bằng giá cắt cổ: đại khái 1 chai Tàu vị Yếu mua ở Kontum giá là 50 tiền đến biên giới được bán lại cho đồng bào Thượng với giá 200 tiền. Nhưng chuyện đó đã chấm dứt. Một là bị giới trực thăng Mèo không còn nữa, hai là ông Tỉnh Kontum đã cho thành lập Ủy Ban Tiếp Tế do Hội Đồng Tỉnh quản trị. Thực phẩm mang lên biên giới bán cho đồng bào Thượng chỉ được quyền lợi có 10 phần 100. Nghĩa là 1 chai Tàu vị yếu giá 50 tiền ở thành phố khi tới tay đồng bào Thượng chỉ được bán với giá 55 tiền. Gạo, muối cũng thế. Do đó một con buôn thú lợi trước đây đây nay mất nguồn lợi thơm như mít này cay củ phao tình ông Tỉnh tổ chức buôn. Bọn này cho người về Saigon mách với nhà báo rằng bà Long «buôn rượu» bán cho lính. Nhưng sự thực thì bà Long Thìn không có mặt bên đực lang quân ở Kontum. Điều này Gã Thâm xác nhận đúng.

Tranh Cú

Không khí tiền bầu cử Hạ Viện ở những tỉnh miền núi này ra sao?? Ở đây nhiều đồng bào Thượng nên trọng tâm của một số ứng cử viên nhằm vào việc lấy lòng và lấy phiếu của đồng bào Thượng. Người có vẻ hy vọng thành công nhất trong việc lấy phiếu của đồng bào Thượng là Ông Hồ Uyển. UCV này lấy dấu hiệu Con Trâu. UCV đáng kể thứ hai ở Pleiku là ông Phan Ngọc Nguyễn dân biểu đương nhiệm và là Chủ tịch Ủy Ban Ngân sách HV Dấu hiệu của ông vẽ 1 quả xu xu giao duyên với một trái bầu trên tay hai chữ Đoàn Kết. Nữ ứng cử viên duy nhất của Pleiku là bà Hồ Thị Thơm. Bà này nghèo tiền nhưng có vẻ hăng hái và tự tin ra gì UCV đáng kể thứ tư ở đây là một đàn anh của GT: anh Phạm Xuân Ninh tức Thơ sời Hà Thượng Nhân.

Lò lửa của vùng 2

Thị xã Qui Nhơn được gọi là «lò lửa của vùng Hai» vì khí hậu nóng bức rừng rợn. Đang ở Pleiku mưa lạnh ba ngày không tạnh, khi xuống tới Qui Nhơn, GT tưởng như mình đang sống những ngày mùa hè ở Bắc Việt. Công từ Hà Đông, anh em cùng... vợ với GT, cảm khái đến lã lã... mồ hôi khi nhớ lại những buổi sáng mùa hạ mặt trời chưa lên đã muốn chạy vù ra sông Nhuệ nhảy ùm xuống tắm cách đây trên 25 năm. Nắng ở QN đúng là nắng lửa. Thêm nữa là gió Lào từ Trường Sơn thổi xuống buổi trưa vào thành phố sáng choang ánh nắng làm cho bao nhiêu sợi tóc trắng của Công Từ HĐ đứng đứng hết cả lên trông thật thêu nào.

Qui Nhơn, nhờ sự có mặt đồng đạo của lính Mèo, phát triển rộng lớn trong mấy năm qua.

Năm năm rồi GT không đặt chân đến QN, nay trở lại thấy thành phố khác hẳn, Khách sạn, hàng ăn mọc lên như nấm. Nhưng quán bà Lâm Huệ ở bên xe vẫn là quán ăn đồng khách nhất. Một trong những việc khách vắng lại đến thị xã lò lửa này là việc phải đến đón ít nhất là một bữa ở quán bà Lâm Huệ.

Ứng cử viên HV nổi bật nhất ở đơn vị thị xã QN là ông Lê Văn Tha, nghiệp chủ kiêm Giám Đốc đại lý E.Giao Chỉ Qui Nhơn, Ông này ứng cử với nhãn hiệu cái Tháp Chùa. Tất nhiên khẩu hiệu của ông phải là «Nam mô A Di Đà Phật». Từ mấy năm

nay ông Tha rất chăm làm công việc xã hội. Được biết ông Tha có hứa với cử tri là nếu đắc cử ông sẽ không lấy lương dân biểu. Nói rõ ra là nếu đắc cử ông sẽ lãnh lương nhưng đem về bỏ vào 1 trương mục riêng ở chi nhánh Việt Nam Thương Tín trong thị xã. Số tiền này sẽ được dùng vào những công tác lợi ích chung cho đồng bào và muốn lấy tiền ra phải có 2 người thỏa thuận ký, một người tất nhiên là Ông Tha, một người là đại diện của đồng bào. Ông cam kết là luôn luôn trương mục này sẽ có số bạc 2 Tê. Ngoài ra ông còn mở 1 văn phòng đại diện DB có luật sư mượn từ Saigon ra đăng hoàng chuyên giúp đỡ «gờ-ra-tuýt» đồng bào trong mọi việc liên can đến cửa công. Khỏi phải là đồ đệ thầy Quý Cốc, GT cũng có thể tiên đoán rằng UCV Lê Văn Tha ở đơn vị Thị Xã QN có tới 75 phần 100 trở thành dân biểu kỳ này. Nếu Ông này đắc cử, anh em nhà báo thứ chính công bà Lang Trọc khi vắng lai Qui Nhơn có quyền đến Đại lý HKVN ở đây bắt nhẹ một cái vé về Saigon khỏi chi mà lại có quyền được hưởng điều kiện thượng khách, đi liên tù ti chuyên phi cơ trong ngày.

Đồng bào QN nổi tiếng về đặc tính «khó chịu» và ưa kiện cáo «đồng bào» đây của GT là đồng bào thượng dân (bọn gian thương không ở trong số này) chỉ cần ăn của họ 10 tiền là họ «kiện tới Tổng Thống» Khi tiếp xúc với đồng bào GT thấy họ tỏ ý lo ngại nếu đắc cử HV, UCV Lê Văn Tha có thể chuyển của và ra ngoại quốc Nguyên do sự lo ngại này Ông Tha có một câu con bằng cấp nặng lắm: Thạc sĩ Lê Đoàn Trung. Cậu này năm 16 tuổi đậu số 1 kỳ thi Tú Tài Pháp toàn quốc Pháp, Hiện Thạc sĩ Trung đang làm việc ở University New York do lời mời của chánh phủ Hoa Kỳ. GT đem chuyện này hỏi Ông Tha và được ông long trọng cam kết ông sẽ có mặt ở QN ít nhất là 4 niên sắp tới Thạc sĩ Trung con ông đang muốn về nước phục vụ và nếu vạn nhất có ngày nào ông phải bỏ nước ra đi ngày đó phải là ngày cờ đỏ treo đầy thành phố QN và ông sẽ đi sau Gã Thâm chứ không đi trước.

Bạn

Qua ba tỉnh Pleiku, Kontum, Qui Nhơn, GT và Công Từ HĐ gặp một số bạn. Bỏ và hợp nhất là ông Long Thìn ở Kontum. Ông này nguyên là thanh niên Hànội đi kháng chiến cũng như GT—kháng chiến đẹp như những người kháng chiến trong Thơ Quang. Dũng: «Em ở thành Sơn chạy giặc về. Tôi vichinh chiến cũng ra đi...» Cách đây trên 25 năm, tức là vào năm 47-48, ông Long Thìn mới 19t và GT mới 17t. Hai chàng trẻ tuổi «bụi phong trần bạc vai áo hào hoa» này đã gặp nhau ở Thái Nguyên, thủ đô Việt Bắc kháng chiến chống Pháp Năm ấy Long Thìn ở trong trường Lục Quân Trần Quốc Tuấn và Gã Thâm đang ôm mộng có ngày được vào trường này. Bạn thứ hai là Thiếu úy Mai Tiến Thành, cựu Thi sời. Bạn thứ ba là Đại úy KQ Đinh, tức Nhà Thơ Trần Thúc Vũ. Ông này đang ở Qui Nhơn. Rất tiếc là thời gian gặp các bạn quá ngắn nên chưa tâm sự được nhiều. GT tự hứa sẽ có ngày khăn gói qua mướp bất ngờ đến Kontum nằm chơi với Ông Long một tuần, đi chơi với Mai Tiến, Thành một đêm trắng ở Pleiku, đi chơi với Trần Thúc Vũ một đêm trắng ở Qui Nhơn. Muốn biết tâm trạng quân ta ở các tỉnh trên ra sao. GT cần hội hai nhà thơ sau này chứ không phải là hỏi Tướng Ngô Dzu.

Tới QN, vùng đất mấy năm trước đây «trung tâm cờ bịch» và đồ PX của vùng 2. GT có tới thăm Cụ Ngô Khuông, thân phụ của tướng Ngô Dzu. Trong chiến dịch đánh tướng Dzu, những kẻ thù của Tướng Ngô Dzu có nhắc đến cụ Ngô Khuông và đại tá Nguyễn duy Bách, Tỉnh trưởng kiêm thị Trưởng QN, Trung tá Cận, Quân Trấn QN. Gã Thâm sẽ viết những điều tai nghe mắt thấy tại chỗ về ba vị trên đây trong Con Ong số tới.

LÊ-VĂN-THA

Ứng cử viên **HẠ VIỆN**
Đơn vị Thị Xã **QUI NHƠN**
Dấu hiệu **THÁP CHÙA**

Một chí nguyện: trở thành Dân Biểu để có thể phục vụ đồng bào hữu hiệu hơn
Hai quyết định: Dứt khoát không dùng tiền lương dân biểu vào việc riêng. Sống chung với đồng bào tỉnh nhà suốt 4 năm sắp tới

CON ONG

Trạm xăng ESSO

16 Lê Văn Duyệt, PLEIKU
Chủ nhân: ÔNG TRƯƠNG NGỌC TƯƠI
Phục vụ quý thân chủ về mọi vấn đề XĂNG, NHỚT ESSO

TRANG 9

Người và việc ...

● THIÊN KHÔI

Đôi chuyện tâm tình của LS Trần Văn Tuyên

Tôi vốn không thích có mặt tại những đám đông những buổi tiệc tùng nhưng đêm 11.8 tôi đã tới dự bữa tiệc tại nhà hàng Hoàn Mỹ theo lời mời của Nghị Sĩ Đặng Văn Sung, trong bữa tiệc đêm đó, theo giấy mời có luật sư Trần Văn Tuyên nói chuyện. Tôi tin bài nói chuyện của Luật Sư Tuyên không ít thì nhiều phản ảnh được những biến chuyển của chính tình hình hiện tại.

Nhưng rất tiếc, chính quyền đã không cho ông nói. Qua lời xin lỗi thực khách, Nghị Sĩ Đặng Văn Sung đã cho biết rằng hiện nay «gió đã xoay chiều, nếu con thuyền VN không muốn bị lật phải lều lái làm sao cho khéo» Nghị Sĩ Sung cũng còn cho biết là sau chuyến đi Mỹ về, ông thấy lo ngại nhiều hơn là vui mừng cho tương lai đất nước. Để biết những «lo ngại» trên, tôi đã tới gặp Luật Sư Trần Văn Tuyên, tôi đã được luật sư Tuyên «thổ lộ» một đôi chuyện tâm tình*

Luật sư Tuyên đã cho tôi biết những ngao ngán, những lo ngại thắc mắc, những hy vọng của ông trước hiện tình đất nước. Ông ngao ngán vì thấy 25 năm sau ngày danh từ độc lập trở về với dân tộc, thì độc lập vẫn còn bị che lấp bởi cái bóng của Nga sô và Trung Cộng tại miền Bắc, và Hoa Kỳ tại miền Nam, ông ngao ngán vì trải qua 14 thế kỷ tranh đấu, hy sinh, hạnh phúc nhân dân và công bằng xã hội vẫn chỉ là những ảo vọng, dân chủ vẫn chỉ là một hình thức tuyên truyền. Ông lo ngại, vì thấy trong những ngày tháng quyết định vận mệnh của đất nước, những người dân ở đây vẫn còn nhìn thấy những người lãnh đạo chia rẽ, đã phá lẫn nhau, trong lúc lẽ ra họ phải nghiêm chỉnh nghiên cứu tình thế voinhau ngõ hầu đưa ra những chương trình xây dựng, những biện pháp cụ thể để giải quyết những khó khăn đang phải đương đầu. Ông lo ngại, vì thấy sự cộng tác giữa những người gọi là đồng minh như Hoa Kỳ và Việt Nam vẫn chưa được đặt trên những căn bản thỏa hiệp, những cam kết giữa đôi bên, mà vẫn là cảnh «đồng sàng dị mộng» vẫn là cuộc tranh đấu song hành, nhiều khi thiếu phối hợp, thiếu kế hoạch, nhiều mâu thuẫn, nhiều nghi kỵ ông càng lo ngại hơn, khi thấy những người lãnh đạo Quốc Gia cũng như đa số quốc dân chưa ý thức được rằng tình thế đã nghiêm trọng, do đó vẫn còn quá lạc quan vì chủ quan, vì vọng ngoại, vì nhân xét tình thế sai lầm, hoặc quá bi quan vì thiếu lòng tự tin, vì mỗi một chán chán chường, không muốn tranh đấu mà tìm cách bán nhà cửa, đưa vợ con đi ngoại quốc tỵ nạn.

Nhưng dù sao trước những cảnh đen tối trên, vẫn còn thoáng một tia hy vọng, hy vọng vì sự trưởng thành của VNCH sau những chịu đựng để tiến dần tới một quốc gia tương đối ổn định, hy vọng vì người dân miền Bắc đã dao động, đã nao núng sau những tổn thất nặng nề, và những người cầm quyền miền Bắc đã tới lúc phải tìm một giải pháp chính trị cho cuộc chiến tranh hiện tại, và càng hy vọng hơn khi thấy sự chuyển hướng của chính tình thế giới, nhất là qua việc Trung Cộng trở lại vũ đài chính trị với một thái độ hòa hoãn, mà biểu trưng là việc giao hòa Trung Cộng, Hoa Kỳ.

Luật sư Tuyên sau đó cũng cho rằng hiện nay có nhiều dấu hiệu cho biết năm 1972 sẽ là năm quyết định. Những dấu hiệu đó là ở Việt Nam, việc Việt Nam hóa chiến tranh đã đi vào giai đoạn chót, quân Mỹ sẽ lần lượt rút chỉ còn để lại chừng vài chục ngàn người nhưng không còn nhiệm vụ tác chiến và yểm trợ, các quân đđ đồng minh khác sẽ rút lui cùng với quân đội Hoa Kỳ, như vậy chậm nhất là cuối năm 1972 VNCH sẽ hoàn toàn chịu mọi trách nhiệm về việc sống còn của mình với mọi vinh dự và với mọi hiểm nghèo. Cuộc bầu cử Tổng Thống sắp tới sẽ có ý nghĩa một sự lựa chọn giữa hai cá nhân tượng trưng cho hai chính sách: Chánh sách «bất công đái thiên» với CS của ông Thiệu, và chánh sách song tồn với CS của ông Minh.

Riêng cuộc bầu cử Hạ Viện tuy không đặt ra vấn đề hòa hay chiến nhưng người dân thắc mắc

là qua cuộc bầu cử đó, những người như thế nào sẽ vào được Hạ Viện, bọn con buôn chính trường bọn trốn lính, bọn buôn lậu, hay người đứng đắn có khả năng, người dân cũng muốn biết chính quyền sẽ tổ chức cuộc bầu cử như thế nào, liệu họ có đưa đa số bọn gia nô vào để để sai bảo, hay họ thực lòng muốn những người có tài, có hạnh vào để cùng họ xây dựng chế độ tự do, dân chủ. Người dân còn muốn biết hơn nữa, khả năng nếu có của những người bên kia vào được tòa nhà lập pháp, thì họ sẽ tranh đấu tại nghị trường như thế nào để có thể đi song song với cuộc tranh đấu bằng chính trị bằng ngoại giao ở Paris và những nơi khác.

Luật sư Tuyên cho rằng những sự kiện quan trọng trên sẽ có ảnh hưởng tới vận mạng, tương lai Nam VN, tới chánh sách của Hoa Kỳ tại VN, đồng thời sẽ đặt ra nhiều vấn đề mà chúng ta phải chuẩn bị phương cách giải quyết.

Luật sư Tuyên còn nói thêm rằng hiện nay có 2 điểm khiến mọi người thắc mắc, đó là việc đồng minh rút hết quân thì liệu chúng ta có đủ sức để tự bảo vệ cho sự sống còn của miền Nam một cách hữu hiệu không, và việc trước bối cảnh quốc tế quốc nội hiện tại làm cách nào để đem lại một nền hòa bình cho miền Nam đau khổ này? Cả hai thắc mắc này đều được luật sư Trần Văn Tuyên tự giải đáp, chúng tôi xin trình bày ở số báo sau.

Con Ông là một tờ báo trào phúng, nay đi một bài có tính cách một «vấn đề lớn» lại đứng đắn như trên kể cũng có phần nào lạc điệu, nhưng nghĩ rằng một chuyên viên nghiêm chỉnh như trên, không thể nao dưng những lời văn sóng sánh, nhảm nhí thường ngày được, vậy mong bạn đọc thông cảm và tha thứ cho một lần.

Khi Người long thể bất an

Theo tin các báo thì từ nhiều ngày nay, Chánh Vương long thể bất an, và người đã phải ra Vũng Tàu dưỡng bệnh. Không thấy quan ngự y loan báo người bị bệnh gì, nhưng chắc là bệnh nhức đầu, một bệnh do vi trùng chính trị gây ra.

Dường như từ vài tháng nay, tinh thần người lúc nào cũng căng thẳng, trí óc lúc nào cũng bận bịu, ngay cả khi người lơ mơ ngủ nhưng trí óc vẫn phải làm việc, và có lẽ làm việc quá sức lao động như trên, nên người mới phải lo tinh dưỡng. Nhưng chắc gì người đã tinh dưỡng được, nhất là Vũng Tàu bốn mùa sóng dậy, đêm cũng như ngày, tiếng sóng vỗ vào bờ đá nơi cổng trước bạch dinh khiến người phải nhớ tới những cơn sóng chính trị đang vây bủa người.

Với sự suy nghĩ chính chắn, với sự khôn ngoan chính trị, khôn ngoan tới... quá mức, người âm thầm làm việc chứ không là lối như Phó Vương, và người đã gạt được Phó Vương ra ngoài cuộc đua tháng 10. Nếu có máy do, thì máy sẽ ghi nhận được là trong khoảng thời gian người tìm mọi phương cách đẩy Phó Vương vào bóng tối chính trường, trí óc người làm việc tới mức cao độ nhất. Ngày mùng 5-8, sau khi Tối Cao Pháp Viện gạt tên Phó Vương ra khỏi danh sách ứng cử viên nhiệm yết lần thứ nhất, dù có thể Người đã biết trước, nhưng Người cũng thờ

phào ra một cách nhẹ nhõm. Ông Phó đã phải trả một giá quá đắt vì những lời đã kích của ông Phó đã giành cho Chánh Vương. Vết thương tự ái của Chánh Vương đã kéo vầy được phần nào.

Bây giờ thì mặc cho ông Phó nói gì thì nói, nhưng đừng có đá kích Tối Cao Pháp Viện nữa đấy, người quyết xả thân để bênh vực cho cơ chế này, vì dù sao cơ chế trên cũng có công trong việc phán quyết điều 10 khoản 7 hợp hiến, hợp pháp, đã áp dụng luật một cách nghiêm chỉnh để cho ông Phó về làm ca sĩ, bà Phó về bán cháo lòng. Lúc này người còn lo vận động cho mình bằng bộ máy thông tin, tuyên truyền, người đang phải sửa soạn lại cái bộ máy ọp ẹp, nặng nề như xe hủ lô kia, nhất là sau khi người bạn Mỹ đã ra lệnh cúp viện trợ vềmặt thông tin để tỏ ra là ta đây đứng ngoài cuộc tranh cử. Bộ máy dù cũ kỹ, nhưng cũng còn xài tạm được, hàng triệu tấm hình người khổ 18x24 in trên giấy láng được cán bộ áo đen phân phát tận tay bà con nông dân, sau khi mời họ tới tụ tập tại các công sở ấp, xã. Một buổi chiều trên đường từ Cao Lãnh về Sài Gòn, người qua đường đã trông thấy một cảnh đẹp tuyệt. Trên con đường đầy ổ gà gần nơi ngã ba về bên Bắc Mỹ Thuận, rất nhiều bà già, thanh nữ, áo quần mặc đẹp như một ngày hội mùa xuân, từng nhóm, từng nhóm đi trên con đường cái về ấp, mỗi người trên tay đều cầm một tấm hình màu của người chụp trôn.

Dân chúng nông thôn mặc quần áo đẹp đi ra công sở để lãnh mỗi gia đình một tấm hình của người về treo. Gió trên đường lồng lộng, và cánh đồng lúa hai bên đường rì rào vắng người gặt hái. Nhưng cầm tấm hình người trên tay, như đã cầm chắc một niềm tin về tương lai đất nước, nên chẳng một ai than thở là đã mất một buổi gặt để đi lãnh một tấm hình của người chụp cả.

Bộ máy thông tin tuyên truyền của người còn phải lo nhiều việc khác, như việc hóa giải những chiêu thức vận động của LD Dương Văn Minh LD này được một số báo có đồng điệu ủng hộ, mà các tờ báo trên lại chuyên môn tung ra những cái tin bất lợi cho. Người hóa giải được những chiêu thức này quả là một học, vì tâm lý quần chúng thường hay tin là những điều gì báo nói ra là đúng mới nguy hại.

Bệnh nhức đầu của người như thế chắc chưa được khỏi được trước ngày 3 tháng 10, nhất là lúc này, ngoài chuyện lo vận động tranh cử, người còn phải lo đối phó với những luồng gió chính trị mới đang xoay chiều. Chiều gió lớn nhất bây giờ là chiều gió thổi từ Châu Mỹ về lục địa Trung Hoa, mà con thuyền VN một con thuyền mục nát như lời ông Phó nói lại nằm ngay giữa chiều gió thổi, lẽ dĩ nhiên là không muốn cho con thuyền lật, Người với nhiệm vụ là thuyền trưởng phải lều lái con thuyền làm sao cho vững mà vẫn có thể đi về bên đđ ổn định. Nếu không con thuyền sẽ bị trôi dạt về hướng «Đông phương hồng» thì quả nguy hại cho chủ trương bốn con số không của Người.

Làm chính trị phải tiên liệu, người là một chính trị gia khôn ngoan, nên người cũng đã tiên liệu là sẽ có một hội nghị quốc tế mới để giải quyết toàn bộ vấn đề Đông Dương, nên người đã cho ông Ngoại, tục gọi là ông Ngoại ngó ngán nói lên trước về một hội nghị này, theo lời ông Ngoại thì chính VNCH đề nghị triệu tập một hội nghị như thế, và trong hội nghị này, MTGP không được coi là một phái đoàn riêng biệt ngồi ngang hàng với ta, hoặc giả là đứng ngoài, hoặc giả là một thành phần phụ thuộc của BV.

Như vậy năm 1972 chắc chắn sẽ có một hội Nghị Genève thứ hai, và người, nếu đắc cử Tổng Thống, chắc chắn là Người sẽ đắc cử, rồi và người sẽ là một nhân vật quan trọng hàng đầu trong công việc giải quyết vấn đề VN, người sẽ trở nên một «anh hùng dân tộc» đưa con thuyền VN đang mục nát về tới bến vinh quang để sửa chữa.

Người bây giờ là tất cả, là Hiến Pháp, là Quốc Gia, là Dân Tộc, cầu mong cho long thể của người sớm an ninh trở lại để đủ sức kéo giầy buồm mà bọc theo chiều gió mà đi.

VIÊN NGỌT DỄ ƯỚNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

Cả kê dê ngỗng

Nghi về cuộc đua và ông Phó Kỳ

Mặc dù đoán biết trước là Tối Cao Pháp Viện sẽ bác tên tranh cử chức vị Tổng Thống và Phó Tổng Thống của liên danh Nguyễn Cao Kỳ và Trương Vĩnh Lễ, nhưng tôi cũng thoáng bàng hoàng, thoáng xót xa khi nghe tin chính thức liên danh này đã bị Tối Cao Pháp Viện gạch tên trên danh sách ứng cử nhiệm kỳ lần thứ nhất chiều ngày 5-8.

Những khó khăn của Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ trong thời gian đi xin chữ ký, rồi xin thị thực chữ ký của các Nghị Viên ký cho ông đã được nói tới từ sau khi ông Tổng Thống ban hành luật bầu cử Tổng Thống mà không xin tu chính điều 10 khoản 7

Theo luật, ông Phó Tổng Thống sẽ có 15 ngày để vào đơn khiếu nại, nhưng tôi đoán chắc Tối Cao Pháp Viện sẽ vẫn giữ những phán quyết như lúc ban đầu, và như vậy quả không còn gì xót xa, đau đớn cho ông Phó Tổng Thống hơn. Trên 500 Nghị Viên toàn quốc, mà một ông Phó Tổng Thống như « chiến sĩ » Nguyễn Cao Kỳ đã không lấy đủ 100 chữ ký, rồi khi lấy đủ thì 102 chữ ký kia chỉ có đúng 62 chữ ký được thị thực hợp pháp, như vậy « uy tín » của ông ở đâu? Có nhiều người đã cho rằng ông Phó Tổng Thống đã phải trả một giá quá đắt về những lời đã kích ông Tổng Thống trước đây của ông.

Mọi người đều có tư ái, có danh dự riêng, ông Phó TT đã đánh những ngọn đèn quá đau vào danh dự và tư ái của ông TT, và lẽ dĩ nhiên ông TT đã phải có những hành động (ngầm) để đáp ứng trở lại, những hành động đó mà ông PTT và nhiều người hiện nay đã cho rằng ông TT chơi trò « gian lận » tiền tuyến cử, chơi trò « cạy tàu ráo máng » với ông Phó.

Người xưa nói «Tiên trách kỷ, hậu trách nhân», không hiểu có bao giờ ông Phó tự trách mình không? Ông Phó dù đang ở trong Hành Pháp nhưng lại đứng đối lập với ông TT, và ở lúc này, những người đối lập thường lẫn lộn đối lập trên chính sách đường lối với đối lập cá nhân, đường như ông Phó cũng đã rơi vào sự lẫn lộn đó, ông đã chỉ trích cá nhân ông TT mạnh mẽ hơn là chỉ trích đường lối chính sách mà ông và ông Tổng Thống đã vạch ra để theo đuổi khi hai người mới đắc cử năm 1967. Tôi nhớ dường như chỉ có mỗi một lần ông Phó đã đá kích đường lối, chính sách của ông Tổng Thống, đó là lần ông viết lá thư ngỏ gửi cho ông Tổng Thống

lá thư ngỏ đó, giới viết văn nham nhờ chúng tôi gọi là «tuyệt tình thư». Trở lại với chuyện gọi là «trách kỷ», tôi chắc rằng lúc này ông không bình tâm để «trách kỷ» mà ông đang mài nhọn những cảm thù với ông Tổng Thống sau khi liên danh của ông bị Tối Cao Pháp Viện gạch tên.

Báo chí đã tường thuật thật đầy đủ quang cảnh buổi chiều ngày 4-8, ngày ông Phó đi nạp đơn tranh cử. Ông đã tới với những xe tri súng đại liên, với những lực lượng cận vệ võ trang đầy đủ như trong một cuộc hành quân quy mô, trước cái «hùng khí» của đoàn quân hộ tống ông đi nạp đơn đã làm cho «những người bạn dân» từng làm cho dân ngán đã phải «rét», và càng «rét» hơn sau khi một đại úy cận vệ của ông đá bay súng, nòng của một anh cảnh sát dã chiến đã «vô tình» chia súng vào người ông. Hình ảnh đó đúng là hình ảnh kỳ lạ nhất trong cuộc «đấu tranh chính trị» giữa những người cùng một chiến tuyến với nhau như lời nhận xét của một phóng viên ngoại quốc.

Thành thực mà nói, tôi rất yêu con người nghệ sĩ hào hoa trong ông Phó Tổng Thống, nhưng tôi chưa phục con người chánh trị Nguyễn Cao Kỳ, ông đã làm chính trị bằng cái tâm hơn cái trí, chính trị có thể ví như là một canh bạc bịp, mà ông Phó Tổng Thống đã dự canh bạc đó với tất cả tâm thành của mình thì suốt đời ông chỉ thua.

Tôi cũng thành thực mà nói thêm là, với bản chất đam mê, cộng thêm với một tâm hồn ưa thích phiêu lưu, nếu làm đệ nhất nhân vật Quốc Gia này, có thể ông Phó Tổng Thống sẽ đưa cả một dân tộc vào một chuyện phiêu lưu mà không một ai có thể biết trước là sẽ kỳ thú hay nguy hiểm. Bởi nghĩ như vậy, cho nên sau khi bàng hoàng xót xa lúc ban đầu khi nghe tin liên danh ông bị gạch tên, tôi lại có một ý nghĩ khác.

Tôi tin rằng sau 4 năm tới đứng ngoài chính quyền của ông Thiệu tái cử hay của ông Minh đắc cử, ông (Kỳ) sẽ đủ «chín» để trở lại chính trường, và lúc đó với những khôn ngoan chánh trị, ông sẽ đưa quốc gia này tới những ước mong của toàn dân như Thống Nhất, Tự Do và Hạnh phúc. Tuy ước mong như vậy, nhưng trước những biến chuyển của chính tình thế giới hiện tại, tôi e ngại không biết VN năm 72 này sẽ rẽ ở khúc ngoặt lịch sử nào, và biết ở đâu khúc ngoặt đó, ông Phó TT lúc này chẳng sẽ thành một nhân vật lịch sử sớm sủa hơn! Lại cầu cho ông được như vậy.

Chạy đua với cái bóng

Điều 10 khoản 7 đã đạt được ông Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ ra khỏi cuộc chạy đua vào dinh Độc Lập, như vậy chỉ có 2 liên danh Thiệu Hương và Minh Minh chạy đua với nhau. Sự vắng mặt của liên danh Kỳ Lễ trong cuộc đua là một sự đáng buồn cho chế độ được gọi là dân chủ! Ông Dương Văn Minh trước đây có nói rằng, nếu liên danh của ông Kỳ bị gạt ra khỏi cuộc đua, liên danh của ông cũng sẽ rút, và ngay sau khi được tin liên danh Kỳ Lễ bị gạch tên, ông Minh lại cho biết là ông cần phải xét lại sự ứng cử của liên danh ông.

Chưa một ai biết ông Minh sẽ xét lại như thế nào? Liệu ông có dám hay có thể rút không? Nếu liên danh Minh-Minh rút đơn, thì trên vòng đua chỉ còn có một liên danh duy nhất, liên danh Thiệu Hương, và liên danh này sẽ chạy đua với cái bóng của mình, và lúc đó dù chỉ «từng bước, từng bước» liên danh Thiệu Hương cũng về tới dinh Độc Lập. Nhưng một khi chạy đua với chính cái bóng của mình như vậy, thì giá trị cuộc đua còn được bao nhiêu, và cái tỷ lệ dù là 99,7 0/0 ngang với cái tỷ lệ kiểm soát đất đai, dân chúng mà liên danh đạt được, liệu sẽ còn bao nhiêu giá trị đích thực của nó?

Dư luận trong và ngoài nước cho rằng, nếu cuộc bầu cử chỉ có một liên danh thì cuộc bầu cử chỉ là «trò hề». Chờ xem nếu nó là «trò hề» thực, thì sẽ làm nổi được những trận cười nào chăng?

Chợt buồn vô cùng, ở VN dân chủ được gọi là trò chơi, cuộc bầu cử được kêu là trò hề, chưa biết tới bao giờ mới có những người đang hoàng để làm những công việc đứng đắn.

THIÊN KHÔI viết thay DHD

Quý vị đang hưởng hạnh phúc tuyệt đỉnh? Hãy đề phòng trong những chuỗi ngày tuyệt đỉnh đó có đôi lần xáo trộn vì những chuyện vu vơ.

♦ Tình vợ chồng «đầu gối tay ấp» suốt cả đời đầu mận mà đến dâu, làm sao tránh khỏi những giây phút gây gổ, xích mích giận hờn?!

Từ nay quý vị au tâm hưởng hạnh phúc nếu có trong nhà cuốn băng nhạc SHOTGUNS 18 phát hành 24-7-71.
Chủ đề Chuyện tình (Love Story)

● Cảm xúc từ tác phẩm trữ danh Lovestory của ERICH SEGAL
Vì khi có xáo trộn, gây gổ giận hờn, quý vị nên giữ yên lặng, chỉ việc mở cuốn băng này ra, tức khắc mọi gây gổ, giận hờn sẽ tiêu tan hết!
♦ Vì cuốn băng này nói lên niềm xót nhất của những cuộc tình dang dở, niềm tê tái đắng cay nhất của những người đơn lẻ!!!

Băng này tuyệt đối không nên nghe buổi sáng

XIN LƯU Ý: Kể từ nay, băng nhạc Shotguns... Otigine đều có dán niêm hiệu để tránh giả mạo — Khi mua quý vị nên xem xét kỹ,

Tất cả khách Thủ Đô thanh lịch, hào hoa phong nhã đều nên đến...

CHƯƠNG TRÌNH SHOTGUNS

TẠI PHÒNG TRÀ

QUEEN BEE

Đề thưởng thức giọng ca tuyệt vời lời cuốn của THÁI THANH THANH THÚY tiếng hát liêu trai vừa tái xuất giang hồ ELVIS PHƯƠNG (độc quyền) — Gia đình PHẠM DUY (JULIE QUANG), NGỌC TUYẾT, PHƯƠNG HỒNG HẠNH, MỸ THẾ..

NHẠC CÁCH ĐỘNG CAT'S TRIO - CAROL - MAI LỆ HUYỀN

Ban AVT và TRẦN VĂN TRẠCH — SHOW QUỐC TẾ

Chương trình ca nhạc vô địch thủ đô!

Nửa đùa nửa thật

Bản thi và hồi hám!

Chưa bao giờ lại thấy có cuộc bầu bán nào lại bản thi và dơ dáy như cái cuộc bầu vô Hạ Bộ kể từ khi nộp đơn cho đến lúc bắt đầu vào cuộc vận động như hiện nay. Được chui vô cái Hạ Bộ thì sung sướng khoái tí thiệt, tranh nhau, uýnh nhủ, đảo ông bới cha nhau lên đồng thời hô to lên cái khẩu hiệu « Xê ra cho người ta ngồi! », tuy nhiên cũng nên một vừa hai phải kéo Tây và Mèo có cườì cho thúí óc.

Khi nộp đơn thì giành nhau số thứ tự. Bất cứ thằng nào con nào cũng khoái cái số đầu đến nỗi chen lấn kèn cựa có chị tuột cả cocốc sẽ vắng cả si líp có anh mất cha nó cả hàm răng giả.

Đến lúc vận động thì lại giành nhau cái sự dấn áp phích. Các chốn cầu tiêu công cộng và các nơi gốc cây, cột đèn vốn là những chỗ đặc biệt dành riêng cho lũ chó đái đường đã được cái đám ứng cử viên chiếu cố đến nhiều nhất để phô trương những hình ảnh với bộ y phục đẹp đẽ như dân thợ may, đầu tóc chải chuốt như dân thợ cạo, và trông vũ phu như đồ phu vác gạo.

Thậm chí có những nhà in chưa được lệnh phân phát áp phích đã bị một số các ứng cử viên a la xô vào cướp lấy đem đi như trường hợp ứng cử viên Nguyễn Hữu Mão ở đơn vị 32 Gia Định. Ngoài ra còn rất nhiều thứ mặt mo mặt met xuất hiện ở các hang cùng ngõ hẻm để hỏi thăm sức khỏe của cử tri, bắt tay bông rua ngẫu xỉ, và mỗi cái bắt tay lại kèm theo một cây viết chì mí lì một quyền võ học trò, cứ y như là đi hỏi lộ một cách công khai.

Quốc dân đồng hồ xem chừng đều buồn nôn trước cái cuộc bầu cử Hạ Bộ này. Thêm mặt những người ngòm trong số hơn 1.000 ứng cử viên ấy, may ra thì mới có thể chọn lọc được hai ba chục mống gọi là tàm thương được!

Vậy thì bên có một bài ca rằng:

- * Rủ nhau đi bầu!
- * Rủ nhau đi bầu!
- * Bầu người đóp híp tài ba!
- * Bầu thằng ăn cắp, bầu cha Trương Chàm
- * Bầu ông Liệt Lão tham lam
- * Bầu anh đếm phiếu ăn gian Tài Hòa
- * Xong rồi bầu đến Lá Đa
- * Nhũ danh chính chị Kim Thoa hội đồng
- * Quanh năm ngày lông bông nước ngoài
- * Bầu cho một lũ tay sai
- * Gia nô nhà nước kéo hoài phí đi!

Diễn văn quan trọng.

Trong chuyến đi kinh lý miền Trung vừa qua ông chủ tịch của Viện Tối Thấp đã đọc một phát diễn văn vô cùng quan trọng khiến cho nhiều bố tai to mặt nhớn ở địa phương phải phát ón xương sống và cái đám nhà banh, một tí li nữa thì bị ngắt ngư con tàu đi.

Cửu Sừng được báo Con Ong cử đi theo đuôi ông Chủ Tịch. Vốn là một thằng bố vếu, quen ăn nói tào lao, nên cái bài diễn văn của ông Chủ tịch đã được tường thuật một cách rất trung thực theo cái bút pháp đặc biệt của Cửu Sừng:

Kính thưa ông tướng Quảng Lạc. Đại biểu chính phủ Vùng I
Kính thưa ông Thiếu tướng Đại đội trưởng (Bố chủ tịch này cóc phải là dân nhà banh, đéch biết một tí gì về cấp bậc và chức vụ trong quân đội nên đã phát thanh bừa bãi)

Kính thưa các vị trí cùng quốc dân đồng hồ.

Cái ngày hôm nay đây, tôi, Chủ tịch Viện Tối Thấp, rất lấy làm một sự hân hạnh như sau này, đã từ Saigon, vung phí biết bao nhiêu là thì giờ vàng bạc để ra cái nơi đầu sóng ngọn gió này, xét ra cũng là một sự hy sinh vô cùng cao quý.

Nếu tôi không có tinh thần hy sinh thì tôi cứ ở miết Saigon hoặc rông cha nó đi ngoại quốc như 5 ông bạn đồng viện của tôi, vừa trốn tránh được trách nhiệm, lại vừa khoẻ khoải bị ai nói vào nói ra, lại tránh được những tiếng xấu trong dư luận.

Kính thưa các vị trí cùng quốc dân đồng hồ,

Cuộc bầu vào Hạ Bộ cũng như cuộc Bầu Chánh phó Tổng rất nên là quan trọng một cách ra rít. Hóa cho nên cái vai trò và nhiệm vụ của viện tối Thấp đã được nổi bật lên qua những cuộc phán xét chí công vô tư mà các vị trí đã từng thấy.

Như các vị trí đã từng thấy, chúng tôi cần phải nhấn mạnh thêm một phát nữa, sau khi 5 ông bạn thân mến trong cái Viện Tối Thấp của chúng tôi rông đi ngoại quốc, thì 4 anh em chúng tôi còn lại đã phải mần việc học xỉ đầu! Ngày quên ăn, đêm quên ngủ, vậy mà

có những kẻ còn ăn nói nó tầm bậy tầm bạ, biểu rằng, chúng chúng tôi đã xâm lăng vào Hiến Pháp.

Chúng tôi dám quả quyết với mí lì các vị trí rằng, chúng tôi là người trong sạch nhất nước Mít, còn sạch hơn cả mấy ông Tướng thuộc vào loại «Nhất Thắng, nhì Chinh, tam Thanh, tứ Chương» chúng tôi lại cũng còn là một sự trí thức hơn ai hết. Không trí thức thì sức voi mà lí được vô làm việc trong cái Viện Tối Thấp này

Xin các vị trí nhớ cho rằng bất cứ một vụ án gian nào trong cuộc bầu cử sắp tới cũng đều bị phanh phui ra bằng hết. Đưa nào mà ăn gian thì sẽ bỏ mẹ mí chúng tui ngay.

Trước khi dứt lời nhân danh Chủ tịch Viện Tối Thấp, tôi xin gửi lời chào luyện ái tới giới liên bà phụ nữ con gái ở vùng 1, gửi lời chào anh dũng tới giới liên ông thanh niên con trai.

Bà Phạm đăng Lâm hay bà Phạm duy Lâm

Thiệt quả là một sự trở trêu khi cả hai người cùng chung một họ Phạm và cùng chung một mối tình. Chính vì thế mới xảy ra nhiều sự lộn xộn, đem râu ông nọ cắm vô cằm bà kia một cái rụp.

Báo Con Ong số 175, phát ngày 5-8, có đăng nơi trang 4 một bài nhan đề «Bà Phạm đăng Lâm ra đi không hẹn ngày về, đại khái diễn tả rằng thi là : Bà Phạm đăng Lâm mới về Saigon. Từ 24 đến 29-7, bà đã thu dọn rất kỹ càng và giải quyết toàn bộ linh tinh đủ thứ trong gia đình để... đi một đường vĩnh biệt Saigon yêu dấu.»

Nay, Con Ong vừa nhận được sự Thanh Minh Thanh Nga của ông Ngoại Lâm như sau:

« Bộ ngoại giao trần trong minh xác rằng, nguồn tin trên hoàn toàn thất thiệt vì trong tuần lễ từ ngày 24 đến 29 và trong thời gian gần đây, bà Phạm Đăng Lâm không hề có mặt ở Saigon. Những chi tiết như «bà Đại sứ Lâm đã hỏi thăm bác tài xế trung thành về gia cảnh rồi tặng bác tài xế một số bạc và sau đó bà búì ngùi khi chia tay lên phi cơ chỉ là sản phẩm của một bộ óc tưởng tượng.»

Vâng, Con Ong xin thành thật cáo lỗi. Con Ong thì biết cái mẹ gì về những chuyện xảy ra ở bên Tây. Tụi C.O đã có thằng chó khò mè lạc nào đi bao giờ đâu. Cái chuyện ông Đại sứ Lâm ở Paris ở logne khi đi chơi mí lì cô Thanh Nga làm gì có. Bên Tây làm gì có những chuyện mất cắp xê như ở bên ta. Ông Đại sứ cũng chả hề có quen biết cô Thanh Nga. và cái sự ông thân hành ra tận phi trường Orly để đón tiếp cô, cùng cái sự ông tặng hoa cho cô đều là do tinh thần yêu mến văn nghệ mà thôi.

Mẹ kiếp cái thằng nào làm tin ở báo C.O ngu thấy mồ,

Nó đéch có chịu theo rồi thời cuộc gì hết.

Bi giờ cô Thanh Nga đã kết duyên tằm tằm mí ông Phạm duy Lâm, nguyên Đồng Lý văn phòng Bộ Thông Tin rồi, Hai người đã sống chung mí nhau và yêu nhau một cách ra rít. Không có rời nhau nữa bước Thậm chí khi cô Thanh Nga đi quay si la ma, ông Lâm cũng lóc cóc đi theo, cứ y như là bóng mí hình.

Nếu có người ra đi không mang va li quần áo cứ thế cắp nách thì chính là bà Phạm Duy Lâm, tục gọi là bà Nữ, nguyên Hotesse d'accueil ở E Con Rồng Lộn chớ đâu phải là bà Phạm Đăng Lâm.

Bà Nữ là vợ cả của ông Lâm. Bà là dân đầm lầy, đẹp ghê lắm, thế mà không hiểu sao ông Lâm lại khoái cô đào Thanh Nga hơn.

Nền hồi lộ lên hương!

Dân tộc ta có cả một truyền thống ăn hồi lộ từ lâu đời. Chỗ đéch nào cũng thấy có nạn hồi lộ. To đầu thì đóp to, bé đầu thì đóp bé. Ngay cả những nơi được coi là cứu nhơn độ thể như một số các phòng mạch cũng có nạn hồi lộ để được đóc tờ khám trước.

Một đóc giả của Con Ong có cho biết rằng, tại phòng mạch của đóc tờ Trần Minh Tùng ở đường Tôn Đản Khánh Hội cái nạn phải đấm móm cho cóc y tá đã diễn ra một cách vô cùng trầm trọng.

Số là bố đóc giả này có một ông chú mắc phải cái bệnh chi đó. Bệnh nhân đã hai phía vác xác tới phòng mạch mà lần nào cũng phải ngồi tới phút chót mới được đóc tờ chiếu cố. Lần thứ ba, ông ta khôn ngoan hơn bèn dúi vào tay cái bà già phát phiếu năm chọac. Bà này nhìn tờ giấy bạc nhỏ bé một cách chán nản, nhưng cuối cùng cũng đưa cho ông ta số phiếu ghi con số 34. Bệnh nhân bèn kêu âm lên: «Trời ơi! Số cao quá như thế này, đến bao giờ mới đến lượt tôi!» Nói sàu bọt mép, mãi về sau cái bà già giết giặc ấy mới đổi cho ông ta lấy số 18.

Ông đóc tờ Lùng Tùng Xòe ơi! Ông thử xét lại cái phòng mạch của ông xem nó có đến nỗi dơ dáy như vậy không? Nếu có thì nên tẩy uế nó đi.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA.

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 99.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

NHỮNG CHUYỆN LÂM CẨM KHÓ TƯƠNG TƯỢNG

về cuộc bầu cử Dân Biểu

□ Ngày TỐI CAO Pháp Viện càng tỏ ra...
cần luật pháp. Từ ứng cử viên đi tù đến những
bích chương và truyền đơn bị tù.

Song song với những rắc rối về cuộc bầu cử TT, cuộc bầu cử DB cũng có nhiều chuyện rất đặc biệt, mà chưa một cuộc bầu cử nào xảy ra những chuyện tương tự.

1 - Vụ Nguyễn Xuân Lập

Anh Nguyễn Xuân Lập ứng cử ở Sài Gòn, có tên trong danh sách ứng cử viên được niêm yết lần thứ hai, nghĩa là có đủ tư cách ứng cử. Nhưng trước khi niêm yết danh sách ứng cử lần thứ hai, anh Lập bị bắt (theo chính quyền là vi phạm luật lệ an ninh) đến nay vẫn chưa được thả.

Vì bị bắt, anh Lập đã không được ủy ban vận động tranh cử cung cấp phần truyền đơn và bích chương về vận động. Trên nguyên tắc, anh Lập vẫn còn là một ứng cử viên, nên chắc là chánh quyền phải in phiếu của anh để cử tri lựa chọn trong ngày bầu cử.

Và nếu anh Lập đặc cử, thì đó là một trường hợp đặc biệt, đặc cử khi ở trong tù.

2 - Trường hợp Trần tuấn Nhậm

Ứng cử viên Trần tuấn Nhậm ở đơn vị 1 Saigon chọn dấu hiệu « chống Mỹ cứu nước » với hình Nixon đeo râu Hitler bị gạch chéo giữa mặt.

Dấu hiệu này trước đây đã bị Bộ nội vụ phản đối, nhưng sau đó vẫn được dùng. Chiều 16-8, các bích chương «Chống Mỹ Cứu nước» đã trưng ra đều bị xé, và Cảnh Sát tới vây nhà in ở Phú Nhuận tịch thu hết truyền đơn và bích chương của Trần tuấn Nhậm đồng thời còn định mời ông Nhậm và các cố động viên của ông này về bắt nhưng sau khi vây hãm từ trưa đến tối cảnh sát đã tháo lui. Chỉ tịch thu truyền đơn và bích chương.

Chính phủ dùng ngân sách Quốc gia in truyền đơn và bích chương cho các ứng cử viên, rồi lại tịch thu. Thật là chuyện khó hiểu.

3 - Vụ Trương gia kỳ Sanh

DB Trương gia kỳ Sanh nộp đơn tái ứng cử ở Phan Thiết, nhưng bị Hội Đồng Tuyền cử Địa phương bác đơn vì lý do thân cộng. Rồi Hội Đồng Tuyền cử Trung ương y theo quyết định của HĐTC địa phương. Cho nên ông Trương gia kỳ Sanh không được ghi tên trong danh sách các ứng cử viên dân biểu được niêm yết kỳ này.

Ngày 30-7, Dân Biểu TGKS nộp đơn khởi tố tại TCPV chống lại quyết định của HĐ Tuyền cử địa phương và Trung ương đã bác đơn ứng cử của ông.

Ngày 16-8 Đại Hội Đồng TCPV họp xử cho dân Biểu TGKS thắng phán quyết rằng quyết định của HĐ Tuyền cử

trung ương là bất hợp pháp đối với DB Trương gia kỳ Sanh truyền ghi tên ông này vào danh sách ứng cử viên niêm yết lần thứ hai và tru yền công báo phải đăng bản án này trong số đặc biệt ngày 18-8 như vậy là DB Trương gia Kỳ Sanh vẫn được tranh cử như thường.

Phán quyết ngày 16-8 của TCPV khá lạ lùng:

1 - Luật bầu cử DB năm 1971 không hề dự liệu trường hợp nếu một ứng cử viên bị xóa tên trong lần niêm yết danh sách lần thứ hai có quyền kiện lên TCPV.

Luật bầu cử nào cũng ấn định rõ một lịch trình, luật bầu cử DB không ấn định lịch trình thường tổ như trên. Ấy thế mà TCPV đã chấp đơn của DB Trương gia kỳ Sanh. Như vậy, bất cứ ai bị bác đơn như DB TGKS cũng có quyền đi kiện lên TCPV. Và đây là một tiền lệ vô cùng quan trọng, một tiền lệ bất chấp luật lệ.

2 - Theo luật, TCPV chỉ có quyền xét xử các đạo luật, sắc lệnh, nghị định và quyết định và quyết định hành chính. Quyết định của Hội Đồng Tuyền cử trung ương ngày 27-7-71 không ghi tên DB, TGKS trong danh sách ứng cử viên niêm yết kỳ này có phải là quyết định hành chính không? Nhiều người cho là không. Nó là một quyết định chính trị được thành hình bằng một cuộc biểu quyết. Như vậy đáng lẽ TCPV không có quyền xét xử quyết định của HĐ Tuyền cử trung ương.

3) Luật bầu cử không hề dự liệu một trường hợp nào có thể ghi thêm tên ứng cử viên vào bản danh sách niêm yết kỳ này.

Thế mà TCPV đã làm như vậy.

4 - Theo luật, phán quyết của TCPV chỉ có giá trị từ ngày đăng vào công báo. Dù bản án ngày 16-8 có được đăng ngay vào CB ngày 18-8 thì quyết định của HĐ Tuyền cử Trung ương cũng chỉ vô hiệu từ ngày này về sau mà thôi. Trong khi TCPV cho ghi tên DB TGKS vào danh sách ứng cử viên đã niêm yết từ 2 tuần trước tức là đã cho hồi tố hiệu lực một bản án. Thật là chuyện hiếm có.

Ngoài ra, cần ghi nhận rằng chủ tịch Hội Đồng Tuyền cử trung ương, là Thẩm phán Trần văn Linh, đồng thời cũng là chủ tịch Tối Cao Pháp Viện.

Đầu sao, có một điều tốt đẹp nhất là phiên Đại Hội đồng TCPV ngày 16-8, đã có đầy đủ 9 thẩm phán tham dự.

• GÃI SĨ

Ngồi rà gãi háng dãi tần tần

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Từ đe rút!

Cách đây cả nửa năm, khi khoản 7 điều 10 còn là dự thảo luật, Đ.T. Minh đã lớn tiếng nói rằng điều khoản này vi hiến. Và ông sẽ không ứng cử với 1 luật bầu cử vi hiến. Đó là lời đe dọa đầu tiên sẽ tẩy chay cuộc chạy đua vào dinh Độc Lập.

Đến khi khoản 7 điều 10 thành luật, dự luận nhớ đến lời tuyên bố cũ với đoán rằng Đại Tướng sẽ không tranh cử nếu ông vẫn cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến. Quả nhiên Đại Tướng lên tiếng xác nhận vẫn giữ quan điểm cũ rằng khoản 7 điều 10 vi hiến, nhưng cho biết có thể ông sẽ vẫn ứng cử!

Ngày 17-7 Đại Tướng gặp báo chí chính thức cho biết ông tham dự cuộc đua vào Dinh Độc Lập, nhưng nói trước rằng nếu thấy có những dấu hiệu chứng tỏ cuộc bầu cử thiếu trong sạch ông sẽ rút lui.

Đến khi Phó TT Kỳ bị văn phòng TCPV bác đơn trong khi niêm yết lần thứ nhất danh sách ứng cử viên, Đại Tướng Minh lại tuyên bố sự kiện trên là một yếu tố để ông xét lại thái độ ra ứng cử.

Tiếp theo, các đàn em của Đại Tướng như Lý Chánh Trung, Lý Quý Chung v.v cũng lên tiếng muốn Đại Tướng rút lui vì việc Phó TT Kỳ bị loại bỏ đã là một dấu hiệu chứng tỏ cuộc bầu cử thiếu trong sạch.

Đó là tất cả những lời đe dọa không ứng cử và đe dọa rút lui một cách rất hùng hồn.

... Đến sợ rút!

Tuy đe dọa hùng hồn như vậy, nhưng từ ít hôm trở lại đây, phía Đại Tướng lại tỏ ra rất sợ chuyện rút lui. Tỏ ra bức mình với những ai nhắc tới chuyện Đại Tướng đòi rút lui. Ông Hồ Ngọc Nhuận viết trên Tin sáng nói rằng có những kẻ đã «nguy tạo» ra tin tức nói rằng Mỹ vận động để Đại Tướng đừng rút lui. Sự thật thì đêch có chẳng nào nguy tạo ra cái tin tức loại này cả, bởi một lẽ giản dị là chẳng ăn cái giải gì. Trong khi đó thì tin tức của báo chí và các hãng thông tấn Mỹ luôn luôn nói rằng Mỹ cần phải cố gắng bằng mọi giá để đại tướng Minh đừng rút lui. Ông Lý Chánh Trung mấy hôm trước đã yêu cầu Đại Tướng rút lui, mấy hôm sau cũng sẵn sàng chụp một cái mũ cho những kẻ muốn Đại Tướng rút lui là bọn tay sai của T.T. Thiệu đã áp dụng chiến thuật «nói khích» cho Đ.T. rút lui hầu ông Thiệu ăn chắc!

Và gần đây hơn cả khi Chính Luật Văn Tấn Đại Tướng sẽ không rút đi nếu thất cử sẽ làm lãnh tụ đối lập, thì văn phòng báo chí của Đại Tướng đã chửi àm lên là bịa đất xuyên tạc v.v... Cũng may mà Đại Tướng chưa đặc cử. Nếu Đại Tướng là Tổng Thống mà chẳng nào vô ý đồng tới cái lông chân của Đại Tướng thì chắc là như đôn.

Vừa đánh vừa ôm

Trong khi Biz Minh đi từ chỗ đe rút đến chỗ sợ rút, thì ông Thiệu ở trong tình trạng «vừa đánh vừa ôm». Phía ông Thiệu vẫn đánh ông Minh, để ông Minh khỏi có chuyện qua mặt, nhưng đồng thời cũng phải khéo léo ôm ông Minh, để ông Minh lót đường cho mình trở lại dinh Độc Lập.

Nhưng một mình ông Thiệu khó có thể ôm nổi ông Minh, vì vậy, theo tin của báo chí và các hãng thông tấn Mỹ chính ông Bunker có nhiệm vụ phải làm thế nào để ông Minh chịu công ông Thiệu.

Những kẻ xấu mồm vốn ghét ông Minh nói rằng ông Minh đã ăn tiền của ngoại bang để làm công việc công ông Thiệu, nhưng nói xấu cho ứng cử viên vào dịp bầu cử là có tội, Nhất là nói xấu vô bằng có.

Trong khi đó, 1 đài phát thanh ngoại quốc nói có vẻ sạch sẽ hơn là chẳng phải ông Minh ăn tiền của ngoại bang, mà chỉ vì ông Minh muốn tỏ cho Mỹ thấy rằng ông chịu nghe lời Mỹ.

Bỏ thương, Vương tội

Cho đến nay, chưa ai trưng được một bằng cứ cụ thể nào chứng minh rằng ông Minh nhận tiền hoặc nghe lời ngoại bang.

Nhưng đứng về phía ông Minh, dù không có áp lực từ bên ngoài, kể ra cũng tiếc nếu rút lui. Các sự thương mà xét thì ông Thiệu chắc chắn sẽ đặc cử nhưng sức mấy mà các đàn em ông Minh để cho ông rút lui, chỉ có 2 ứng cử viên, hy vọng 50%. mà rút thì tiếc quá.

Tiếc hơn nữa, là đã trót đe dọa rút lui, thành ra bây giờ khó ăn khó nói. Đây cũng là một kinh nghiệm, các ứng cử viên chẳng nên đe dọa rồi lại sợ rút. Kỳ thấy mẹ.

Và có điều nực cười là trong khi đàn em ông Minh xúm vào chửi ông Hương đã hứa về trồng bông đọc sách rồi lại còn ra, thì chính ông Minh cũng đe dọa rút rồi đêch dám rút. Cá mè một lứa cả mà chửi nhau tội nghiệp!

ĐỐT ĐUỐC ĐI VÔ NGƯỜI SẠCH

Thế là cuộc đấu vô rừng của 1332 ứng cử viên Hạ-Viện đã bắt đầu nổ súng để tranh nhau 152 ghế, 1332 kiểu vô đang được biểu diễn rất u là quy khốc thần sầu, «Chống Mỹ cứu nước» «đẩy chay ngoại bang» «quốc táng Ngô đình Diệm» dự túc túc cường...v.v. rồi thì cả ngàn đòng quyền dao phay búa tạ đang được vung vút sử dụng cứ y như là những sư tử có thể nắm được trong tay cả cục diện thế giới mà xoay vần vậy.

Có nhiều tên ăn tục nói phét, nhưng cũng phải có những người khiêm nhường, biết điều, có sạch tất có bẩn.

Đầu sao đến ngày «trú nhau đi bầu» này chúng ta cũng phải lựa lấy một vài người sạch, hoặc trong đố sạch, hoặc có thể sạch hoặc may ra thì sạch hay ít nhất chỉ ngũ gặt cầm tiền về bỏ hộp «bích quy» mà thôi chứ nhất định không thể đẩy nhảm những tên hủ cùn hủ cụt vào nơi tôn nghiêm đó được.

Bởi thế Con Ong đốt đuốc đi tìm người sạch đùm cừ tri, tuy nhiên Con Ong cũng xin long trọng nhắc lại rằng quyền xuy xét tối cao vẫn dành cho chủ nghĩa xét lại của bạn đọc. Có thể Con Ong bị hổ vì chủ quan, vì tình bằng hữu, vì nòng cùn.v.v. dù sao Con Ong cũng cố gồng mình lên để vô tư, khách quan trong việc lựa người Tài Đức, mong rằng cử tri không đến nỗi thất vọng.

Dương Kiên

Ứng cử viên đơn vị Nha Trang, người đọc nhất lấy dấu hiệu CON ONG.

— Dương Kiên là một luật sư trẻ, nghèo mặt rệp nhưng lại hách si sáng chuyên cái phước thiện cho những người cùng cảnh ngộ nghèo khổ.

— Dương Kiên lại còn là một nhà văn lớn, bởi vậy tâm hồn anh luôn luôn đi sát với quần chúng, dễ thông cảm, với mọi hoàn cảnh xã hội hiện tại của đồng bào.

— Dương Kiên sạch đến nỗi thiếu cơm ăn áo mặc, người ngòm dài như cây tre.

Đây cho kỳ được CON ONG Dương Kiên vào Hạ Viện, đồng bào yên trí lớn sẽ không đến nỗi thất vọng.

Hoàng Quốc Dũng

(GIÁO SƯ)

Đơn vị 32 Gia Định Tân Bình Học Môn-Bình Chánh, dấu hiệu Cái Thang số thứ tự 31

Người đang thực hiện công tác lập làng định cư kiểu mẫu cho đồng bào Việt Kiều Hồi Hương và nạn nhân chiến cuộc tại Thủ Đức với sự hợp tác và nỗ lực của quý vị lãnh đạo tôn giáo.

Người mang nhiều hoạt động xã hội. Con Ong tin rằng với tư tưởng cứu dân độ thế này không thể vô dụng khi được cử tri tin nhiệm nơi anh.

TRUNG TÁ

Trần Văn Ân

Ứng cử viên đơn vị gia Định với dấu hiệu Mặt Trời số thứ tự 7.

— Phát ngôn nhân quân sự Quân lực VNCH

— Trưởng Khối Thông tin giao tế dân sự Tổng cục Chiến tranh chính trị.

— Giám đốc Báo chí bộ Thông Tin 1966-68

— Phó chủ tịch liên minh thế giới Chống Cộng VN (1966-69)

Ứng cử viên quan năm Ấn được anh em lính bầu là người sạch tháo vát hoạt động. Con Ong mong rằng ngày 29/8 này linh sẽ bầu cho anh bằng mỗi người một lá phiếu để đẩy người trẻ quan năm này vào Hạ Viện.

Phạm Biền Thước

(CỦ NHÂN GIÁO KHOA VĂN CHƯƠNG)

Ứng cử viên đơn vị Long Khánh dấu hiệu quên. Số thứ tự quên.

— Giáo sư trường công Lập Chu văn An.

— Ủy viên ban chấp Hành Hội phụ huynh học sinh và Giáo Sư Chu văn An.

— Chủ tịch hội văn Hóa quân Đội.

Anh lại còn là một kỹ giả thứ nặng: Chủ nhiệm kiêm chủ bút nguyệt san Biên cương mới.

Anh Thước chắc chắn không thuộc loại trí thức khoa bảng ăn tục nói phét. Một giáo sư có hồn chắc không thể dở trò ăn cháo đá bát được, đang sạch và tương lai có thể sạch.

Ng. thanh Tùng

Ứng cử viên đơn vị 32 Gia Định với dấu hiệu Cây Tùng. Tên Tùng mà lấy dấu hiệu cây Tùng thì nhất rồi còn gì nữa. Cây Tùng nghèo, sạch, háng say,

Trung Tá Tùng với một quá khứ xuất thân từ một đơn vị cấp đề đến bây giờ với một núi huy chương kẻ không xiết.

Con Ong hy vọng rằng, cử tri sẽ không bị Cây Tùng phản phé.

Trình Văn Huân

TỰ VẤN TRÌNH

Ứng Cử Viên Dân Biểu 71-75 thuộc đơn vị 33 tỉnh Gia Định (Các quận Nhà Bè, Thủ Đức, Gò Vấp, Quang Xuyên, Cần Giờ, Cồn Sơn).

DẤU HIỆU: «Mắt Kiếng».

SỐ THỨ TỰ ỨNG CỬ: 27

Ngày xưa làm Chủ bút tuần báo Muối Saigon, bây giờ Giám đốc chính trị tuần báo Mờ Đường. Ủy viên giao tế chi hội Văn Hóa Duy Linh tỉnh Gia Định. Đã anh dũng kháng chiến chống Pháp 5 năm và bị Tây trắng quân thối 6 tháng vì chống đối bất hợp tác.

Đây là một «týp» trí thức bình dân, tháo vát, không lem nhem, nên có thể được coi là sạch, đáng cho cử tri 6 quận tỉnh Gia Định bầu vào Hạ Viện mà không sợ bị phản thủng.

Nguyễn ngọc Bày

(THIẾU TÁ)

Ứng cử viên dân biểu 71-75 thuộc đơn vị Gia Định.

Dấu hiệu số 7 trên chữ thập ?

Anh Bày hiện là y sĩ trưởng tại bệnh xá Bộ Tổng Tham Mưu, ngoài lãnh vực Kaki anh còn là một nhà báo đặc trách các mục y tế tại các báo Thời Đại, Tiếng Chuông, Saigon mới, Người Việt Tự Do v.v.,

Với chủ trương Ba Không Làm và Bốn Cố Gắng của anh rất đúng trong thời đại này, Con Ong hy vọng rằng nếu được cử tri đẩy vào hạ viện anh sẽ quyết tâm trung thành với Ba Không Làm và Bốn Cố Gắng của anh.

Nguyễn khắc Tân

Luật sư tòa Thượng Thẩm Saigon, mang dấu hiệu Cân Cân ứng cử viên đơn vị tỉnh Biên Hòa.

Người đã xam mình giới thư ngay cho Tổng Tổng phản đối việc mua bán chữ ký, chống đối việc tăng thuế và đề trình dự án luật hủy bỏ thuế kiểm ước nhưng đã bị liên ủy Ban Ngân sách tại Chánh Kinh Tế thân chính quyền vớt bỏ xọt rác ngay.

Người đã xam mình đầu tiên chống đối điều 10 khoản 7, độc quyền ứng cử Tổng Tổng.

Luật sư Tân khỏe về luật pháp, trẻ, háng say dám ăn, dám nói, dám làm.

Vũ Đức Hải

VÀ

Ng. Mạnh Hiên

Tại đơn vị Long Khánh có hai ứng cử viên này là sáng giá nhất được Con Ong tuyên lựa đóng khung đi một cột hoa với độc giả. Đứng đắn, thành tín, háng say hoạt động. Mong cô bác lưu ý chỉ cho hai lá phiếu.

Nhữ Văn Ủy

Nghị viên tỉnh Gia Định bị giờ lại ứng cử HV đơn vị Gia Định với dấu hiệu cây bút đâm té nhào Tham Nhung chủ nhiệm tuần báo Con Muối đã tịch Nghị viên Nhữ Văn Ủy từng được anh em trong làng báo đặt hôn danh là Nghị viên ăn ào nhất nước.

Đồng bào tỉnh Gia Định và bà con quận Hồ C Môn ất không lạ gì Nhữ Văn Ủy ông nghị lùn tề lười lười có mặt khắp mọi nơi mỗi khi đồng bào cần tới.

Nhữ Văn Ủy đã dám cả gan không ký vào cái kiến nghị «nâng bi Tông Tông hy sinh một lần nữa, trong khi các nghị ngòm Gia Định tranh nhau vô đầu sứt tai để được tặng chữ ký.

Nghèo đói nhất nước nhà ở thuê xe hai bánh đi mượn, quần áo vải thâm đi dép ba tàu nhưng chịu đánh phá khắp nơi.

Trẻ, sạch đun được vào hạ viện chắc chắn hung hăng con bọ sít nhiều hơn, khỏe hơn,

Đ. Đình trình Chính

Luật sư tòa Thượng Thẩm Saigon, Cựu Đại-Sứ Toàn quyền VNCH tại Thái Lan: cựu Tổng Trưởng Thông Tin Chiêu Hồi thời nội các Chiến Tranh.

— Chủ nhiệm báo anh ngữ THE TIME OF VN.

Tuổi Trẻ háng say y, hoạt bát. Ứng cử viên đơn vị 1 Saigon với dấu hiệu Trâu Đen.

(Còn nữa)

Những người được C.O giới thiệu trên đây chỉ mới trong vòng sơ kết.

Phần bỏ phiếu quyết định của Con Ong sẽ tập hợp toàn thể Thọ viết, thọ vẽ, thọ in, thọ sắp chữ thư ký quảng cáo lao công quét nhà v.v... để lấy quyết định chung

Danh sách các vị được CO bỏ phiếu quyết định sẽ được đóng khung «Vàng» ngay boong giữa tờ báo vào số thứ 5 ra ngày 26-8 đặc biệt chạy màu 16 Trang với giá 20 ti.

ANNAM HI - CUỘC

(TIẾP THEO TRANG 3)

TRẦN TRUNG NGHĨA : Là một giáo viên, y sĩ tự xưng tụng «Luật sư, đoàn viên Saigon» Chưa làm dân biểu mà đã lường gạt cử tri như thế nếu làm, chắc cũng hậu duệ của Mạc Giao. Trên lịch chương y đề : «làm chính trị phải lường thiệt thật mĩa mai!

NGUYỄN VĂN VINH : Nếu Phạm kim Ngọc là một Tổng Trưởng Kinh Tế chạy theo gian thương nhất nước Nam, thì Nguyễn văn Vinh lại là một Tổng trưởng Kinh tế dốt nát nhất nước Nam. Đến nay, cũng không ai hiểu được vì lẽ nào mà Phan huy Quát lại chọn Vinh làm Tổng trưởng đầu thời gian thật ngắn : các kỹ giả còn nhớ mãi những câu trả lời ngớ ngẩn của y chứng tỏ rằng bằng cấp của y chỉ là bằng cấp «lèo» Hạ viện đã quá thừa thãi những hạng người nửa ngày nửa đại này, xin đào thải chứ đừng tăng thêm.

CAO ĐÌNH HUỆ : Đã bị 2 tháng tù ở về tội vu cáo, phòng Dục thẩm giam 3 tháng về tội tố tụng. Rõ ràng vào Hạ viện chỉ có mục đích chạy ăn!

Đơn vị Bình Dương

NGUYỄN VĂN HẢO : Từ một viên chức dốt nát quê mùa, đã được cái may lọt vào HV năm 67, và từ đó, y đã cùng với Nguyễn công Ân, một DB khác của Bình Dương, gia nhập lệ làng vào đám gia nô, và đã tự biến thành những hình nộm cầm suốt 4 năm trời, nhưng biết biểu quyết lệ làng theo lệnh của Xếp, và rất thạo về áp phe: từ một dân quê, Nguyễn văn Hào, Nguyễn công Ân đã trở thành những triệu phú và đã có những xe Fiat 25 mới toanh cho chúng lấy lệ đi làm áp phe.

Đơn vị Bình Long

NGUYỄN-QUANG LUYỆN : Có người cho rằng tên này can đảm sau vụ buôn vàng lậu bị bắt quả tang tại Vọng các (Thái lan) và báo chí trong cũng như ngoài nước đã lên tiếng phi nhò (nhưng nhờ thế lực mà nội vụ được xếp êm luôn) y còn dám vác mặt mo của y bỏ đơn vị Gia Định qua Bình Long tranh cử. Thật ra y không có can đảm mà chỉ vì ăn quen bển màu. Lên Bình Long xứ của đồng bào Thượng bực có tên trên bằng phong thần thế nào chẳng ăn chắc Nhờ đó mới có cơ hội xuất ngoại đi buôn chỉ một chuyến cũng đủ để bù trừ lại mười mấy ki vàng đã bị Quan thuế Thái lan tịch thu! Cùng một khối gia nô với Mạc Giao y còn chơi thân với tên này có quá nhiều điểm tương đắc nhất là trong những áp phe như vụ Liên hiệp nghị sĩ Á châu mà báo chí đã trình bày trước dư luận.

Đơn vị Bình Tuy

CAO XUÂN VỸ : Đã giàu to nhờ quỹ của Thanh niên Cộng hòa mà cố Nhu đã giao khoán cho

y trong thời kỳ đệ nhất cộng hòa. Là một gia nô của Đệ 1 Cộng hòa, chắc y muốn đem kinh nghiệm phục vụ cho đám nin thần còn quá non nớt của Phú Đâu rồng?

Sự lộ diện của những tên hại dân hại nước chỉ tăng thêm phần sáng giá cho những UCV dự khả năng thiện chí công với bầu nhiệt huyết của tuổi trẻ sẵn sàng hy sinh vì Dân vì Nước như... Vũ văn Hải, Nguyễn mạnh Hiền v.v.,

Đơn vị Hậu Nghĩa

NGUYỄN VĂN QUÍ : Một trong bộ 3 gia nô ngầm, chuyên đi cửa hậu ở Hạ viện (Trần minh Nhựt, Nguyễn văn Tiết và Nguyễn văn Quí) không rời nhau. Lắc các kiêu ngạo, đi đâu cũng vênh vác xưng tụng rằng «người của cơ quan này, cơ quan nọ», làm như không ai biết bộ mặt đối lập cùi róc róc của y. Nhờ bộ mặt cùi này, nên y cũng như Trần minh Nhựt ở Biên Hòa, và Nguyễn văn Tiết ở Long An, đều được ghi danh trong bằng phong thần, có các quan lo dùm cho... Điều tức cười là trong tờ truyền đơn gọi đồng bào Hậu Nghĩa, tên gia nô này khoe khoang một cách khoác lác rằng y đã lập khai sanh cho hàng ngàn gia đình ở Hậu Nghĩa! Thôi xin can, đó là công việc của tòa án, sức mấy mà dân biểu làm được. Gạt gắm cử tri vừa thôi chứ! Trong 4 năm qua, y đã cùng Trần minh Nhựt trúng nhiều mối làm rồi, nên xin về nhập ngũ là vừa. Đừng trốn tránh nhiệm vụ nữa.

ĐÀO HỮU PHAN : Phụ tá của phụ tá Trần văn Ngân (mặc dù tên này không đáng làm học trò của ông Phan). Và vì vậy, là người của Hành pháp Một chuẩn gia nô! Và là 1 trong 2 tên được ghi vào bằng phong thần của tỉnh Hậu Nghĩa.

Đơn vị Long An

LÊ TÀI HÒA: Riêng nhà Dân Biểu này báo chí đã nói quá nhiều Con Ông xin miễn bàn tới vì thường xuyên gặp nhau gương chín người.

NGUYỄN THỊ HAI: Một cận thần hầu hạ Bả I rất tận tụy và vì vậy còn hiển được có tên trên bằng phong thần. Cho hay, khi người ta giàu có mà người ta ham địa vị, thì người ta còn hèn hạ gấp ngàn lần những người nghèo khổ.

NGUYỄN VĂN TIẾT: Đối lập cùi và đã cầm miệng như hén suốt 4 năm ở Hạ viện là một trong 3 người có tên trong danh sách phong thần cho đơn vị Long An.

Đơn vị Long Khánh

VŨ CÔNG : Một nhân viên trong văn phòng của Ô. Vũ ngọc Trân, phụ tá đặc biệt của TT Thiệu, chuyên môn tiếp xúc mật với các dân biểu thân Hành pháp. Muốn gián điệp hóa sự đi lại tiếp xúc nói trên, điều giản tiện nhất là cho anh ta vào nằm vùng tại Hạ viện nhân kỳ bầu cử này. Và đây là một chuẩn gia nô mà đồng bào Long Khánh phải coi chừng, kéo mang tiếng cả lũ.

NGUYỄN BÁ LƯƠNG : Đúng tên là Nguyễn bắt Lương. Một tên vô liêm sỉ mà cả nước đều nguyên rủa : dưới tay những trùm gia nô như Nguyễn bắt Lương, Mạc Giao, Hoàng Thông, làm sao Hạ viện lại chẳng bầy như tương? Xuất thân từ một thư ký đồn điền cao su, hưu trí, bỗng nhiên được Bề trên phong cho chức Chủ tịch, cái gì y lại không làm để trả ơn mưa móc đó? Ngay cả việc gạt gẫm một nha sỹ bằng cách ký chi phiếu không tiền bảo chứng (trong vụ mua nhà ở đường Công lý) mà y cũng chẳng lường lự nữa là. Cũng như Mạc Giao ở Biên Hòa, Hoàng Thông ở Sóc Trăng, Nguyễn quang Luyện ở Bình Long, Nguyễn bắt Lương sẽ chẳng có phiếu nào của dân chúng cả. Nếu có đắc cử, cũng chỉ vì gian lận mà thôi.

Đơn vị Phước Tuy

TRỊNH ANH LINH : Một tên dốt nát trong khối gia nô mệnh danh «Độc lập» Một cái máy dốt biểu quyết theo hành pháp.

TRẦN THANH ĐÌNH : Thuộc hạng xảo quyết trong đám gia nô : Họa báo tố d.b. Phạm xuân Huy teo chim, rồi lại đổ thừa cho báo chí. Cũng như tên tu xuất Nguyễn văn Nhuận, tên hề Lê tài Hòa, Trần thanh Đình có biệt tài đếm phiếu ăn gian : mọi dự luật đều được thông qua trót lọt theo đúng ý của Hành pháp, mặc dầu không đủ túc số họp!

Đơn vị Cần Thơ

LÊ NINH : Vào Hạ Viện để trốn tránh việc tố về tội tham nhũng mà hồ sơ (cũng như hồ sơ của đại tá Đào ngọc Thọ) còn tích trữ ở Nha quân Pháp Đó là mục đích duy nhất của 2 tên này, Thuộc vào loại gia nô cầm, nhưng đã dãi công chuộc tội bằng cách biểu quyết rất mau mắn những gì của HP.

Thành tích biểu UCV Kiến Hòa

Tất cả 26 UCV dự đưa, mà thành tích lem nhem được liệt kê dưới đây :

- Nguyễn tất Thịnh — Hối lộ (Tỉnh Trưởng Kiến hòa)
- Võ long Triều — Ăn treo
- Nguyễn văn Phiệt — B.S không lương tâm chích chết em bé 14 tuổi
- Nguyễn ngọc Hùng — thâm lạm (quận bộ, làm tiền đoàn viên,
- Võ minh Văn — buôn lậu đồng quan
- Phạm văn Mai (thiếu tá) — có án tập nã nhờ chạy chọt
- Phạm quang An — đã thương, thân cộng, ăn tù treo và lem nhem
- Nguyễn văn Hương — theo sát máy Đại Đức, thượng tọa Ấn Quang xin phiếu
- Nguyễn văn Diệu — hối lộ, buôn đồ lậu (tàu chim Châu Đốc nghĩa quân ma)
- Lê quang Hiền — tham nhũng, làm tiền công kỹ thương gia
- Huỳnh ngọc Diệu — lợi dụng học sinh, sinh viên, thầy và cha mưu đồ danh lợi cá nhân
- Bùi tấn Bửu — hối lộ, con hùm xám Bình Đại
- Nguyễn văn Mười — Tham nhũng
- Bùi thành Năm — Tham nhũng hối lộ
- Lê quang Hào — làm tiền lừa biệp chất phát chánh quyền bắt
- Dương hưng Trung — ăn treo
- Trần thái Bình — thâm lạm (đồ diệt trừ sốt rét)

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 93711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN : Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi : Máy lạnh hoàn toàn đổi mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ : Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

- ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG**
- VỚI** : Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau). Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch. Phòng ăn Phụng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách) Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách) Tất cả đều được trang bị tối tân. Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô.

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Ông tướng Lâm đi Đại Sứ là vừa!

Giữa ông Chánh và ông Phó, cuộc «chơi nhau» đến như thế là hết cỡ thợ mộc.

Một bên, ông Phó lấy ngay Phú Đầu Rồng làm chỗ cho nổ bom tấn công bầu cử gian lận, và áp dụng chiến thuật «một hòn đá hai con chim» vừa «chơi» ông Chánh, vừa «chơi» luôn các cụ cao nhất nước.

Hai ngày sau, ông Chánh mới trả đòn bằng một cú gọi là «nhận xét» và chỉ trong chớp mắt ông Phó, đã thấy khắp người mình đầy rẫy độc tố nào là «vụ không» nào là «thỏa mãn», nào là «coi thường Hiến pháp»... v.v

Thế là hết, nước trong bát nhất định đổ xuống đất rồi, tấm gương nhất định bể tan tành rồi! Ô hô ai tai!

Bốn năm ngày liền sau cú phản công của ông Chánh, giới quan sát chú ý thấy bên ông Phó không chút động tĩnh. Một bầu không khí yên lặng nặng nề khó thở. Vì biết đâu lúc đó chính là lúc người ngậm thẻ, ngựa bỏ nhạc, đoàn quân vẫn đang âm thầm tiến tới, nhưng theo một chiều hướng khác.

Đã nhiều lần trước đây ông Phó đe dọa sẽ cho nổ một trái bom, nặng ký gấp trăm lần trái nguyên tử nổ tan Hiroshima nhưng ông cứ lần lựa hoài, khát hoài.

Có lẽ tới lúc này mới là lúc thuận tiện để ông bấm nút điện chẳng?

Nói đúng ra, dù ông Phó bấm hay không bấm, ông tướng Lâm cũng sửa soạn khăn gói đi Đại Sứ là vừa!

Nếu quả thật ông đã tuyên bố tình trạng gây cản trở hai ông số 1 và số 2 còn kéo dài, ông sẽ xin đi làm Đại Sứ cho khuất mắt!

Biz Minh cũng tập làm hít cốc!

Không phải chỉ có một mình ông Phó hiện đang thủ một trái bom để cố tạo một màn toát mồ hôi lạnh tặng ông Chánh. Mà ngay cả «ngư ông đặc lợi» Biz Minh cũng đang chòm chòm vô và tập sự làm đạo diễn Hít cốc như ai!

Ông Biz nói ông cũng có một trái bom thú vị về bầu cử gian lận và sắp cho nổ đến nơi.

Thế rồi đột nhiên báo chí ào ào nổi lên phao tin ông Biz đã trao «trái bom thú vị» ấy cho ông phó toàn quyền Bực Giê! Làm cho các quân sự quạt máy trong phủ đều giật mình thon thót không biết làm sao «đỡ nhẹ» được trái bom thú vị ấy cất đi cho Chánh vương được yên tâm.

Rồi phe ông Biz còn loan tin «chiều nay cho nổ bom nè...», làm cho các phóng viên gồm cả ngoại quốc lẫn lề canh đều hết hoảng ba chân bốn cẳng chạy tới tư dinh của ông Biz xem bom nổ. Nào ngờ đến nơi lại được tin vụ nổ bom được hoãn tới một ngày sẽ được định sau. Các nhà báo bị hụt hững đau hơn mèo cụt đuôi anh nào anh nấy đều tiếc hùi hụi mấy chục bạc xăng nhớt.

Thì ra ông Biz mới chỉ muốn hù dọa thủ của mình đi chơi, sau khi bị đối thủ ra tay trước bằng hàng loạt bài phan phui mờ xé 1-11-63 trên nhiều tờ báo.

Tình hình này kéo dài, xét ra không phải chỉ xảy ra một trò lạ là ông tướng Lâm xin đi đại-sứ mà sẽ còn nhiều trò ly kỳ khác, và địa điểm Hít Cốc chắc hẳn sẽ vui lòng được thấy ở đất Giao Chi này đã xuất hiện vài ba đệ tử của ông!

Hãy bỏ tù mấy thằng Mèo hôn láo

Nhiều tờ báo loan tin, lính Mèo đã hẳn học xé và bóc áp phích có hình Ni-Xông bị gạch mặt. Tội này xé phây phây tại Quốc Hội và phom phom hành động coi thường «tật pháp Giao Chi trước mắt các đảng bạn dân An Nam — Về câu chuyện «chống Mỹ cứu nước» của nhà ứng cử viên họ Trần — Con Ông đã có vài giờ đồng hồ vút trong số này! Song, về quan điểm pháp lý và nhất là về uy quyền quốc gia.

Anh em Con Ông đòi nhà nước phải có thái độ nghiêm ngặt bắt ngay tức khắc tụi lính Mèo hôn láo dám ngang nhiên dẫm «bốt đồ sô» lên luật pháp xứ ta,

Sư cha chúng nó, dù chúng ý vào quyền đặc miễn tài phán, nghĩa là Quan Tòa Giao Chi đểch có quyền xử chúng. Song cứ nhốt bỏ nó vào Xà lim của bót Cảnh sát công mẹ nó chân tay mấy thằng Mèo lại, để rệp và muỗi nhà tù... hút máu, hút mủ tụi khốn nạn Mắt Xanh Mũi Lỗ ấy!

Chống Mèo bằng võ mồm

Đặc điểm kỳ lạ nhất là—Cả nước này đều ghét Mỹ—ấy thế mà cả nước vẫn phải sống nhờ Mỹ. Ông phó Bộ Kinh Hải đã dạy dân ta rằng, «Viện trợ Mỹ như cha mẹ phát quà sáng cho bầy con - sức mấy - mà cúp ngang xương»

Thực tế, ôi não nùng ai oán quá? Quả là chuyên kỳ cục, vì nếu chúng ta mở cuộc trưng cầu dân ý, thì từ đảng tới cao, đến mấy em đi điếm nhờ nghề «sơn ba toong cho Mèo» mà sống để vương...
Tất cả, đều chỉ bỏ thằng Mỹ. Nhất là bạn thứ hồi, trong 100 người đi làm cho Mèo thì có đủ 100 thừa lẽ I, kẻ sĩ và Mèo tung bưng.

—Tờ sư mấy thằng Mèo ý giàu đô la điếu có tình nghĩa gì hết trơn, hết trời!
Với cái tâm lý ghét Mèo thật là ghét cay, ghét đắng mà thực tế thiếu Mèo thì chết thẳng cẳng cả nước này!

Thế cho nên «Đả Mèo, Chống Mèo» đã hiển nhiên, biến thành «A La Mốt» một cái «mốt thời đại rất ăn khứa». Cũng vì thế, trong 100 ông Ưng cử viên vào tòa nhà Hạ Bộ, có đủ 100 ông hồ hào... Chống cường quyền ngoại bang!

Tuy nhiên đa số chống theo lối võ mồm và chống để «nâng bi» mấy thằng dân đen, nhằm «cốc phiếu»!

Riêng nhóm C.O bạn đọc hãy sửa soạn đón đọc màn tuyên chiến không lồ sẽ được khai hỏa đê vạch mặt bọn Mèo ăn cướp và vạch mặt bọn mèo cướp vợ của dân ta...Ráng chờ coi!

«Chống Mỹ cứu nước»?

Liền sau khi, nghe tin có nhà Ưng Cử viên dùng khẩu hiệu «Chống Mỹ Cứu Nước» kèm theo hình Ni-Xông bị gạch mặt, nhà báo bèn có cảm tình liền tụt-suyết với đ.ương sự.

Bởi lẽ, ghét Mỹ—là tất chung của cả nước ta—Chống Mỹ là... ăn khách số dách rồi!

Có điều nhà báo suy nghĩ ông này «Chống...» vì dựa theo tâm lý quần chúng hay chống say sưa, chống chí tình. Thế rồi lại nghe tin đ.ương sự bị uy hiếp bị bắt bỏ bót... Bèn thương cảm tràn đầy dù đểch biết mặt mũi đ.ương sự tròn méo ra sao?

Tuy nhiên khi được nhìn tận mặt—Cái hình vẽ Ni Xông... có răng nanh như ác quỷ Dracula bị gạch mặt. Nhà báo chịu ghê lắm. Song, nhìn kỹ ở trên hình này có ghi rằng!
«Xã hội chủ nghĩa là con đường duy nhất để giải phóng dân tộc».

Cần viết chữ hoa, ghi đậm nét câu này... để xét lại tinh thần của ông «Chống Mỹ cứu nước». Ai cũng biết cha đẻ ra khẩu hiệu «Chống Mỹ cứu nước» chính là mấy chú Vem Nà-nội, Nghê của Vem là vẽ ra khẩu hiệu nghe kêu côm cốp—ghê thấy bà nội—

Song, Xã Hội Chủ Nghĩa là gì? Dù là một kẻ nghèo nàn về kiến thức chính trị cũng phải thừa hiểu là «Xã hội chủ nghĩa» là chủ nghĩa Mác Xít, Lê Niu Ít là cộng sản là thế giới đại đồng là vô sản thế giới vùng lên, là «mùa không biên giới». Chính vì khẩu hiệu... có ẩn chứa nhiều ý nghĩa bí hiểm này người có ý thức chính trị, hẳn là phải giật mình

Vì... đó chính là «âm hiệu» để ra dấu cho quần chúng của phe xã hội chủ nghĩa, phải yểm trợ hết mình cho ông... «Chống Mỹ Cứu Nước»

Phải chăng, Hà Nội đã ra mặt tung người tranh cử tại Miền Nam!

Ôi cái trò chơi dân chủ hôm nay, khi được vào bàn tay mấy ông Nội ù ù cạc cạc về... đệ tam quốc về chủ nghĩa xã hội—có đọc bao giờ đâu mà hiểu nổi—Do đó chính vì sự ngu dốt về kiến thức của Quan Quyền An Nam ta đã tính lại hậu quả

ĐA DANH cầm tròn

thật là nguy hại. Vì kẻ thù của chúng ta đang chờ bốt... chúng ta rất hiên ngang và trắng trợn như thế đó..

Vấn trò nâng bi rẻ tiền

Mới đây, người ta đã phải bịt mũi vì cái trò—đăng tin mừng một quan trung tá đầu tỉnh, lên đại tá ở BL—Thôi thì dù mặt nào là... toàn dân «bờ lở»

xin ni non kính mừng đại tá đầu tỉnh vinh thăng Nào là chúng em dưới trường Quan đầu tỉnh xin hân hoan chúc Quan đầu tỉnh... lên lon. Đọc bên trái tin mừng thăng cấp rồi đọc bên phải tin buồn tử trận—kể có tâm hồn biết suy tư thấy tức bụng bỏ mẹ. Nay lại thấy trò mừng tương tự Quan Trung tá Thiện nay thăng Đại Tá Tỉnh trưởng Tây Ninh Thôi đi mấy cha... hãy bỏ mấy trò lố bịch đó đi đứng để toàn dân phải bịt mũi!

Mua đứt cả Kênh có sao?

Theo tin các báo, có nhà chủ xăm, tục gọi cậu ấm họ Trần hiện đang «Soọc tí» ở gia đình và đã tung ra hàng Đại Đoàn Trần Hưng Đạo, mà dư luận tiết lộ là sơ khởi đã mất đứt 30 Tê.

Nay, Cậu ấm chủ nhà xăm, đã lộng ngôn bốc láo rằng:

—Tui đã mua đứt ông Kênh có sao đang chỉ huy Trung Tâm nổ với mở lính đang thụ huấn ông Kênh ra lệnh phải bỏ phiếu cho tên chủ nhà... đ.ươi này!

Thật là khó tin, nhưng ở cõi đời bi đỗi này, chuyện đ.ươi gì cũng có thể xảy ra.

Đứng trên lề công bằng, nhà báo long trọng yêu cầu ông Kênh... nên thận trọng. Hoặc có thật, thì cũng bảo chúng, nó kìn cái lỗ mồm hoặc mấy ông bị mạo danh thì phải... đánh bỏ mẹ chúng nó đi chứ còn chờ gì?

Lại chuyện ông Tướng Phát!

Theo tin của TSM, vừa cho biết có I thăng củ sấm, mượn nhà của Tướng Phát ông Tướng từng bị xử tử, nay đã về hưu và đang mãn chú nhật trình, hung hăng đ.áo đ. — Nhà này ở số 255 đường Cách Mạng chắc là tiền mua nhà đ.ợm hồ nước mắt mà tướng họ Lâm đã để dành từ tam, tứ đại... đến nay (!)

Tên cai thầu Củ Sấm, có dưới tay một Thị Tẹt tên Nga làm thơ ký riêng. Tên Cai Củ Sấm đã quít tiền của trên 30 Công Nhân Giao Chi, làm ở Long Bình khi

các nạn nhân khiếu nại thì Thị Tẹt tên Nga dám lộng ngôn bốc nhằng rằng: «Coi chừng tui báo Tướng Phát bắt bỏ tù mấy người à»

Ê này, Thị Mẹt... đừng có ngu mà. Tướng Phát của cô làm cái thống chế gì... mà bắt bỏ bốt được mấy th.ũ ng dân đen khốn khổ An Nam!

Đồng thời, Com Ông cũng lưu ý ông Tướng từng được treo giá cái thủ cấp bạc triệu của ông... để mau xét lại, sự lộng ngôn của Thị Tẹt này. Hay là... ông đã bị kẹt vì cái món Lá Đa của nàng nên bị há miệng mắc quai rồi chẳng?

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820đ